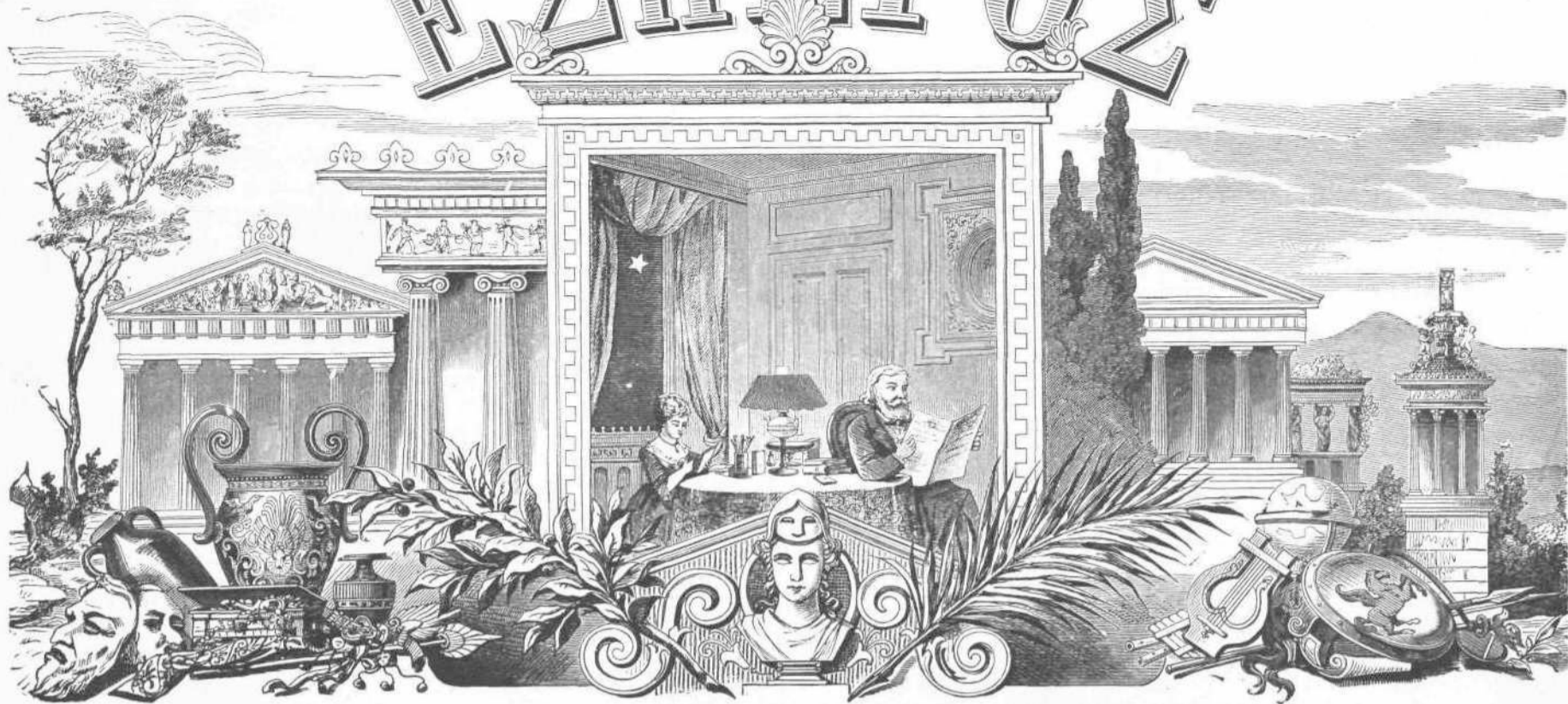

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ε΄.

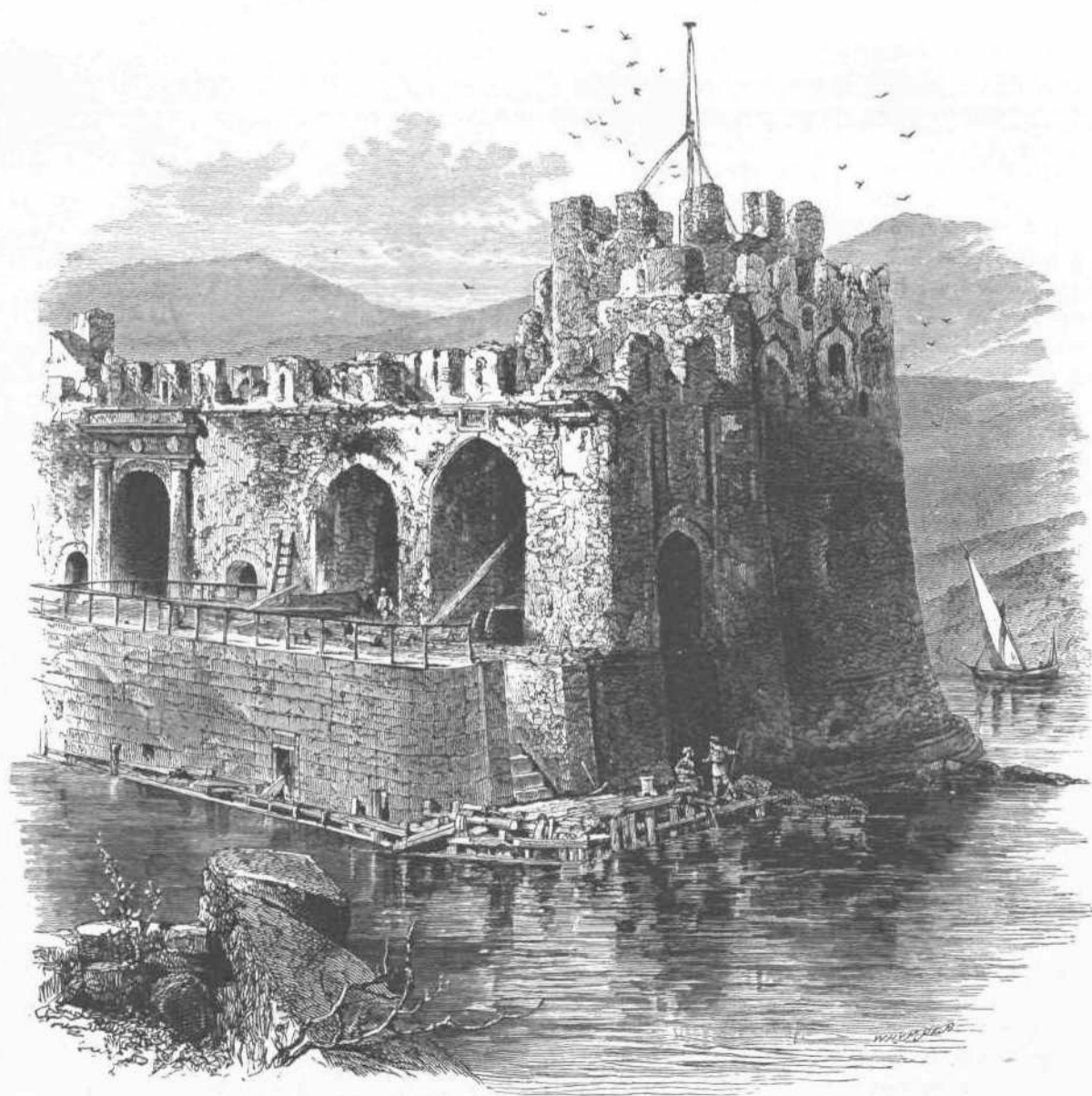
Ἐκδίδεται
τῇ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῇ 1/13 Σεπτεμβρίου 1885

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρόνον.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 105.

Ἡ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ.

ή χάρις τῶν ἐρώτων τοῦ Ἀνθεμίου καὶ τῆς Ἰωαννίνης· πλήρης δραστηριότητος καὶ ἐνδιαφέροντος ὁ χαρακτήρ τοῦ Ἐκρηβόλου, ἀπαράμιλλον δὲ τὸ πάθος ἐν τῇ ἀναγνωρίσει τῆς Θεοδώρας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ὡς κ' ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐντεύξει τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς ἐραστοῦ. Οἱ στίχοι ῥέουσι καὶ εἰσι πλήρεις ποιητικοῦ ὕψους, μετ' ἐξόχου δὲ τέχνης, εἰσι διηγηθεμέναι αἱ σκηναί, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἕκαστον τῶν πέντε μερῶν τοῦ ὅλου ἔργου. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν αὐταὶ συνδέονται, παρέχει μέγιστον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, μεθ' ἴσης δὲ ἐπιτυχίας καὶ τέχνης κατοποιοῦνται ἐκάστοτε τὰ συμπλέγματα τῶν ὁρῶντων προσώπων. Αἱ εἰκόνες αὐτοῦ ἐν συνόλῳ εἰσι πάντοτε ὡραῖαι καὶ ἀρμονικαὶ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὰς ὄμιλοι. Πᾶσα ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ δράματος διευθέτησις ἀποτελεῖ πλουσίαν καὶ πλήρη ἀναβίωσιν τῆς κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς Ἑλληνίδος Θεοδώρας κέκτεται τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἔζησεν ἐπὶ τοῦ εἰδύλου, ἐφ' οὗ διαδραματίσθησαν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἱστορούμενα — ἀλλὰ δὲν ἤρκεσθη εἰς μόνον τὴν διδασκαλίαν, ἣν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεπλήρωσεν αὐτὴν διὰ πάντων τῶν χρονικῶν καὶ συγγραμμάτων, αἵτινα διέσωσεν ἡμῖν ἡ ἐπιστήμη. Ἀποδοθεὶς μετ' ἐνθέου ζήλου εἰς τὴν παράστασιν τῆς εὐκλεοῦς τοῦ Ἰουστινιανοῦ θαυσιλείας ἀνεδείχθη οὐ μόνον ποιητῆς δοκιμώτατος ἀλλὰ καὶ ἐπιμελῆς συνάμα ἀρχαιοδίφης καὶ πατριώτης ἑνθερμος.

Τὸ κράτιστον μέρος τοῦ δράματος τοῦ κ. Ῥαγκαθῆ ἐστὶ γαγραμμένον εἰς στίχους, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς πεζὸν λόγον κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Σαίξπηρου. Πανταχοῦ ἔπου ἐμφανίζονται τὰ κυριώτερα πρόσωπα ὀμιλοῦσιν ἐμμέτρως, ἐν ᾧ τὰ δευτερεύοντα εἰς τὸ πεζόν. Νομίζομεν ὅτι οὐδέποτε παρ' ἡμῖν ἐγένετο ἡ τῆς ποιικιλίας ταύτης ἀπόπειρα, καὶ δὲν εὐρίσκομεν λίαν εὐτυχῆ τὴν ὑπ' αὐτῆς παραγομένην ἐντύπωσιν ἐν τῷ δράματι τοῦ κ. Ῥαγκαθῆ. Ἀφ' οὗ ἅπασι ἡ σκηνικὴ παράστασις στηρίζεται ἐπὶ συμβάσεως, φαίνεται ἡμῖν ὀπωδῆποτε προτιμότερον τὸ ὁμοίμορφον διὰ τὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα. Τὸ πνεῦμα, τοῦλάχιστον παρ' ἡμῖν ἐν Γαλλίᾳ, φιλεῖ τὴν ὁμαλότητα, ὡς ἔλεγεν ὁ Montaigne, καὶ ἀποφεύγει τὰ σκιρτήματα καὶ τὰς παραλλαγὰς. Ἄπασι ἀνελθούσα εἰς ὀρισμένην τινὰ διαπασῶν ἡ διάνοια ἐμμένει ἐν αὐτῇ, ἡ χαλαροῦται αὐθις μόνον διὰ θραδέων καὶ ἀναπαισθητῶν μεταβολῶν· ὁ ἀκρατής, ὁ ἀναγκαζόμενος εἰς ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις κατὰ τὰ ἐκάστοτε ὁρῶντα πρόσωπα, αἰσθάνεται τινὰ δυσἀρεσκίαν, ἅμα δὲ οἱ ὑπὸ ῥέται ἢ ἄλλοι εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις ἀνηκόντες ἄνθρωποι συμπεριληφθῶσιν εἰς καλλιτεχνικὸν τι ἔργον, ἀρῶνται ἐξ αὐτοῦ εὐγένειάν τιναν, ἣν παρέχει αὐτῇ ἡ τέχνη εἰς τρόπον ὥστε, ἐὰν καταβληθῇ ἡ δέουσα προσπάθεια, ὥστε τὸ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΙΕΝΝΕΡ.
(EDWARD JENNER.)

αὐτοῦ μελημάτων ἔσχε τὴν εἰς τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ παροχὴν γλωσσικοῦ προτύπου (texte de langue) καὶ ἡσπασθη ὠρισμένον σύστημα. Ἐν Ἑλλάδι ὀφίσταται ἔτι τὸ ἐξῆς ἰδιάζον φαινόμενον, ὅτι δὲν καθωρίσθη ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως ἡ μόνιμος αὐτῆς γλώσσα. Περὶ τοῦ προβλήματος τούτου ἰσχύει πληρέστατα τὸ ῥητόν·

"Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est."

Ὁ κ. Ῥαγκαθῆς φέρει νέον ἔργον πρὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἄρ' ἄγε βὰ κερίσθη τὴν δίκην;

(Ἐπιτετα τὸ τέλος.)

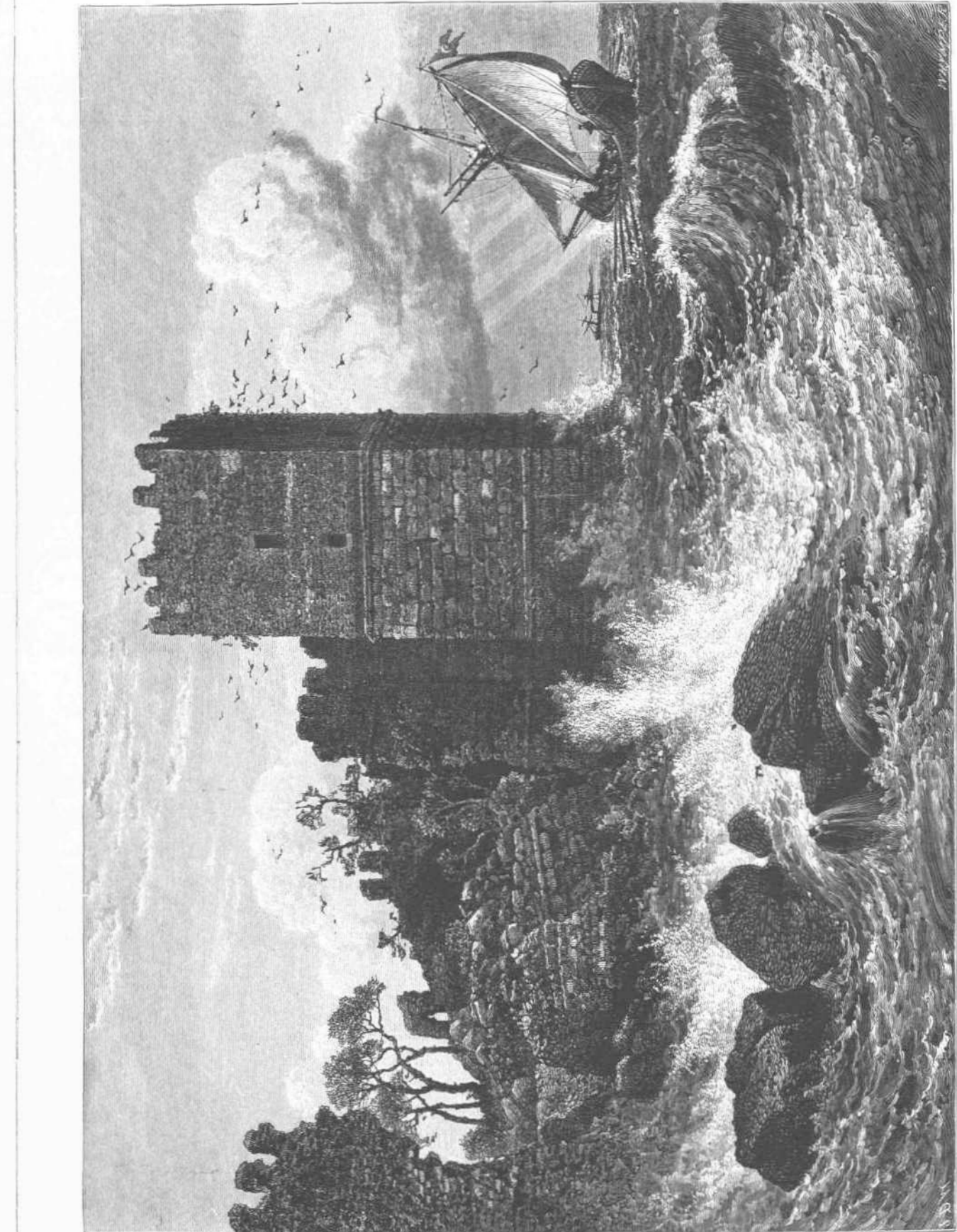

ΕΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.
ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΙΕΝΝΕΡ
ὁ εὐρέτης τοῦ δαμαλισμοῦ.

Συνήθως κατοπτρίζεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν τῇ παραθεσμένη εἰκόνι τρανότερα καταφαίνεται τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὸν Ἄγγλον Ἐδουάρδον Ἰέννερ (EDWARD JENNER), ὅστις πρῶτος ἐφευρε καὶ ἐφῆρμωσε τὴν μέθοδον τοῦ δαμαλισμοῦ πρὸς ἀποτροπὴν φρικώδους νόσου, τῆς εὐλογίας, ἣτις τοσαύτας ἀπήτησεν ἀνθρωπίνους ἐκατόμβας. Τίς ἰατρός ἐν τῷ κόσμῳ δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἀφῆρπασεν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς νόσου περισσοτέρας ἀνθρωπίνους ὑπάρξεις τοῦ ἀπλοῦ τοῦτου καὶ ἀφελοῦς χωρικοῦ ἰατροῦ; Αὐτῷ ὀφείλομεν τὴν ἀνεκτίμητον εὐεργεσίαν, ὅτι περιορίσθησαν αἱ καταστροφαὶ τοῦ φοβεροῦ θαίμονος, ὅστις πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐμάστιζε τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ὅτι διὰ παντός παρέλυσαν αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Ὁ Ἐδουάρδος Ἰέννερ ἐγεννήθη τὴν 17 Μαΐου 1749 ἐν τῇ κομποπόλει Βερκλέϋ τῆς ἐπαρχίας Gloucester ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐθνα καὶ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1823 ἀπέθανεν. Ὁ εἶος αὐτοῦ οὐδὲν περιέχει τὸ ἔκτακτον· ἡ σπουδαιότητι ὅμως ἀνακαλύφει τοῦ ὅτι ὁ διὰ τῆς δαμαλισμοῦ ἐμβολιασμοῦ διασώζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς εὐλογίας, εἶναι ἡ μεγάλη ὑπηρεσία, ἣν προσέφερε τῷ κόσμῳ καὶ δι' ἣν δικαίως ἐτιμήθη, ἐδοξάσθη καὶ ἀπαθανάτισε τὸ ὄνομά του. Ἡ 14 Μαΐου τοῦ ἔτους 1796 ἔσται εἰς αἰὲ ἀξιολογημένη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἡμέρα, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ Ἰέννερ ἐπεχείρησε τὸν πρῶτον ἐμβολιασμὸν διὰ τῆς δαμαλισμοῦ ἐπὶ τοῦ θραχίονος τοῦ ὀκταετοῦς Ἰακώβου ΦΗΡΡΕΣ.

Πόσος πάταγος θὰ ἐγένετο σήμερον ἐπὶ τοιαύτῃ ἀνακαλύψει! Ὁ ἀφελὴς ὅμως Ἰέννερ μετὰ τὸ πρῶτον λαμπρὸν ἀποτέλεσμα προέβη ἀθρόωθως ἐν τοῖς χωρίοις τῆς πατρίδος του εἰς νέας δοκιμὰς καὶ μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1798 ἐτόλμησε νὰ φανερωθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ συγγράμματος, ἐν ᾧ ἐξέθετε τὰ κατὰ τὸν δαμαλισμόν. Ὁ ἐνθουσιασμοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ συγγράμματος, ἐχαιρετίσθη πανταχοῦ ὡς τὸ τέλος τῆς φρικώδους νόσου, ἣτις ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος ἰδίως καταμάστιζε τὸν κόσμον δεινοτέρου ἔτι τῆς ἀμιλίχτου πανώλους. Ἡ εὐλογία ἐθεωρεῖτο ἄλλοτε ἀνάτος. Ὁ Ἄραφ' ἰατρός καὶ συγγραφεὺς Ῥαζῆς (ἀποθανὼν τῷ 923 μ. Χρ.) γράψας περὶ εὐλογίας ἐρωτᾷ, διατί ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς νόσου προσβληθέντων οὐδὲ εἰς σῴζεται ποτέ; Καὶ ἕτεροι σοφοὶ ἰατροὶ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐξ εὐλογίας καταστρέφεται τὸ ὄσδεκατον μέρος τῶν ἀνθρώπων. Ὅσαίς ἐξετελεῖ ἡ νόσος αὕτη

ΤΥΡΓΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΑ.

τὴν περιήγησιν τῆς διὰ τῆς Εὐρώπης, ἤμισυ ἑκατομμύριον ἀνθρώπων ὑπέκυpton αὐτῇ κατὰ μέσον ὄρον.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν στατιστικὰς τινας πληροφορίας, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται πόσῃ εὐεργετικῇ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἔσχεν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Ἀγγλοῦ ἱατροῦ. Ἐν Σουηδία ἀπὸ τοῦ 1775 μέχρι τοῦ 1804, ὅτε εἰσῆλθη ὁ θαυμαστικὸς 7½ τοῖς % ἀπέθανον ἐξ εὐλογίας· ἔκτοτε μόνον τὸ 1/10 ὑποκύπτουσιν. Ἐν Βερολίῳ ἀπὸ τοῦ 1788—1791, ὅτλ. ἐντὸς 8 ἐτῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θαυμασμοῦ ἀπέθανον ἐξ εὐλογίας 4315 ἄνθρωποι καὶ τοῦτο ἐπὶ πληθυσμοῦ 150 χιλ. ψυχῶν. Ἀπ' ἐναντίας δὲ ἀπὸ τοῦ 1852—1860, ὅτλ. ἐντὸς 8 ἐτῶν πάλιν ἀπέθανον ἐξ αὐτῆς ἐν Βερολίῳ μόνον 522 άτομα καὶ τοῦτο ἐπὶ πληθυσμοῦ 450 χιλ. ψυχῶν! Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι ἐκπαραστεικωτάτοι.

Ἐάν σήμερον ἀκόμη ὑπάρχωσιν ἐχθροὶ τινες τοῦ θαυμασμοῦ μὴ παραδεχόμενοι τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, πόσοι τοιοῦτοι θὰ ὑπῆρχον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰένερ! Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Ἰένερ οὐ μόνον ἐξαπατησθεὶς ὑπὸ τινῶν τῶν συγχρόνων αὐτοῦ ἱατρῶν ὡς ἀνόητος καὶ γελοῖος, ἀλλὰ καὶ ἠπειλήθη πολλάκις ἐν τοῖς χωρίοις, ὅπου μεταβάτην, καὶ δις ἢ τρίς μάλιστα μόλις κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν δολοφονίαν. Μὴ ὁ Ἰένερ εἶναι ὁ μόνος εὐεργετῆς, ὃν ἐλιθοβόλησεν ἡ ἀγνώμων ἀνθρωπότης;

ΠΕΡΙ ΘΩΝ ΚΑΙ ΘΘΙΜΩΝ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ.

Παρὰ τοῦ ἐν Καλοῦτῃ ἀειστίμου Κυρίου Π. Κ. Πρωτοῦ ἀπεστάλη τῷ Ἐσπερῷ ἐμφερὲς πρωτότυπον διατριβὴ περὶ ἠθῶν καὶ θθιμῶν τῶν Ἰνδῶν, ἣν ἀσμένως θέλομεν καταχωρεῖν βραχυδρόμ, διότι αἱ πληροφορίες, ἃς περιέχει, εἶναι βεβαίαι καὶ βασίζονται ἐπὶ μελετῶν γενομένων ἐπιστημῶν. Μὴν ἀξιόπαινοι εἶναι ὁ κ. Πρωτοῦ, ὅστις ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν τῶν ἀσολοῦν καταγίνεται καὶ εἰς ἔργα φιλοκλίμα, ποῦδ παρέχοντα τὴν ἐνδιαφέρον, ὡς ἀγνωστοὶ τοῖς πολλοῖς. Σ. τ. Δ.

Η ΙΝΔΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

Ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ θέλομεν προσπαθῆσαι ὅσον μᾶς εἶναι δυνατόν νὰ παραστήσωμεν τῷ ἀναγνώστῃ σαφῆ πληροφορίαν τῶν ἐπικρατουσῶν συνηθειῶν τοῦ ἑσπεριώτου τῶν οἰκογενειῶν, τῶν συνηθειῶν ὧν αἱ λεπτομέρειαι εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλαι, ὅσον καὶ δυσκατάληπτου ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον δι' ἀπλῆς οἰαγραφίας νὰ περιγράψωμεν ἧθῃ καὶ ἔθιμα τοσούτων φυλῶν καὶ τοσούτων τάξεων τῆς κοινωνίας, ἀρχόμενοι τοῦ ἑλίου ἔργου πρῶτον θέλομεν πραγματευθῆναι περὶ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν οἰκογενειῶν, εἰς ἃς ἡ τύχη ἐπεδαψίλευσε σὺν τῷ πλοῦτι καὶ ἀπαντα τὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἀγαθὰ.

Ἀπασαὶ αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ἔχουσι περὶπου τὰς αὐτὰς συνηθείας καὶ ἔξεις, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἑσπεριώτην βίον τῶν οἰκογενειῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀνεπτυγμένον ἢ περιωρισμένον, σχετικῶς πρὸς τὸν πλοῦτον ἢ τὴν ἔνδειαν. Ἡ οἰκογενειακὴ κατοικία τοῦ Ἰνδοῦ εἶναι καθ' ἑλὴν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως "τὸ αὐτόν", καὶ ὅπως ἀποχωρισμένη τοῦ ἑσπεριώτου κόσμου. Ἡ παράδοξος αὐτῆς κατασκευῆ, οἱ σεσοὶ διάδρομοι, τὰ μικρὰ διαμερίσματα καὶ τὰ ἰδιαίτερα ὀρθογώνια ἀριθμῶνα μαρτυροῦσι ἐν ἧδονῃ, ἣν ὁ Ἰνδὸς αἰσθάνεται εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅτε ἀποχωρίζεται τῆς τύχης τοῦ κόσμου

καὶ ὅτε θὰ μὲν ὀλοτελῶς ἀνευχλῆτος, καὶ ἤσυχος μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ ἀποφασιστὴς καὶ πάλιν νὰ ἐξέλθῃ. Εἰς οὐδένα δὲ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ διαταράξῃ τὴν ἤσυχίαν του καὶ τὴν οἰκιακὴν εὐδαιμονίαν, εἰς ἣν παραδίδεται κατὰ τὸ διάστημα τῆς οὔτως εἰπεῖν καθεύδωντος.

Τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἔξις τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καθεύδωντος διατηρήθη ἀπ' ἐνὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Μωαμαθανικῆς κατακτήσεως, καθ' ἣν οἱ κατακτητὰι τοῦ Ἰσλάμ ἐνέσπειραν φθῶν εἰς τοὺς φιλικούτους Ἰνδοὺς, καὶ ἀπ' ἐτέρου ἀπὸ τῶν ἐισβολῶν καὶ ἐπιδραμῶν τῶν ὕρειων ἱσλαμικῶν φυλῶν, ὧν αἱ παραδόσεις περὶ διαρπαγῶν καὶ φόνων καὶ σήμερον ἀκόμη ἐμπνέουσι φρίκην καὶ τρόμον εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ἰνδῶν. Παγίωθις δὲ θαυμηδῶν τῆς Βρεταννικῆς δυναστείας, δι' ἧς ἐξηκολισθῆν ἐκάστω ἀτόμῳ, οἰκογενείας καὶ φυλῆς ὀλοκλήρῳ ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία μετὰ παντός, ὅτι ὀνομάζεται κτήμα ὕλικόν καὶ ἡθικόν, ὁ τῆς ἀνωτέρας τάξεως λαὸς ἄρχεται ἧδῃ νὰ συμμορφῶται πρὸς τὸν ἐπιβόλοτον Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ὑγίαν, καὶ ἐν γένει τὰ ἀποτελοῦντα τὴν οἰκογενειακὴν εὐδαιμονίαν.

Πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ ἀκόμη τὸ σύστημα οἰκογενειακοῦ κοινοβίου, ὅπερ καθ' ὅλα ὁμοιάζει μὲ τὸ παλαιὸν Πατριαρχικὸν σύστημα, ἀναγνωρίζον τὴν ἀρχὴν ἐνὸς καὶ μόνου πατρὸς ἢ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας, ὅστις ἔχει γενικὴν ἰσχυρὴν ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν αὐτῆς. Τὸ παράδοξον τοῦτο σύστημα συνημμένως ἰνδικῆς οἰκογενείας, συμμετεχούσης τῆς αὐτῆς τραπέζης, συζώσης ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἀναπνεύσους τὴν αὐτὴν ἀτμόσφαιραν καὶ λατρευούσης τὸν αὐτὸν θεὸν ἢ θεᾶν, εἶναι βεβαίως πατροπαράδοτος συνήθεια, ἣν ὁ ὅλος Ἰνδικὸν εἶδος τῆς Ἰνδικῆς κοινωνίας ἐπὶ μακρὸν χρόνον προήγαγε καὶ περιέβαλεν.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου θέλομεν ὁμιλῆσαι ἐκτενῶς ἐν τῷ αἰκίῳ τόπῳ. Ἐν συντόμῳ ἧδῃ θέλομεν πραγματευθῆναι περὶ τῆς σχετικῆς θέσεως καὶ τῶν χρεῶν, εἰς ἃ καθυποβάλλονται τὰ κῆρα μέλη τῆς ἰνδικῆς οἰκογενείας. Θέλομεν ἀρχίσει ἐκ τοῦ Καρτὰ (Karta) ἢ τοῦ ἄρρενος ἀρχηγοῦ, ὅς, ὡς ἧδῃ εἴπομεν, ἔχει τὴν γενικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ἀπάσης τῆς οἰκογενείας, οὕτως ὥστε, ὁδεμίαν οἰκογενειακὴν ὑπόθεσιν δύναται εἰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας νὰ συστήσῃ ἢ διατάξῃ ἢ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως ἢ γνώσεως αὐτοῦ.

Ἡ οικονομικὴ διάταξις τῶν οἰκογενειακῶν ἐξῆδων καθ' ὀλοκλήριαν διευθετουμένη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας, καὶ ὑπὸ τῆς ἐξόχου θεωρουμένης σκέψεως καὶ ἀποφάσεώς του, σπανίως ἢ οὐδέποτε ὑπερβαίνει τὰ κοινὰ μέσα, ἅτινα δύναται ἄνευ δυσκολίας νὰ διαθέσῃ. Ἡ τιμῆ, ἡ ἀξία καὶ ἡ ὑπόληψις ἀπάσης τῆς οἰκογενείας ἐξαρτῶνται καθ' ὀλοκλήριαν καὶ προάγονται κατὰ τὸν νοῦν, κρίσιν, καὶ πείραν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας. Ἡ προσωπικὴ του εὐτυχία συνταυτίζεται μὲ τὴν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Ὑπάρχει γινωμικὸν μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν, ὅπερ ἐπιβάλλεται ὡς νόμος, ὅτι ἡ συμβουλὴ ἢ προειρητικὸς πρέπει νὰ ἦναι παραδεχτὴ δι' ὅλους τοὺς σκοποὺς τοῦ πρακτικοῦ βίου (ἐκτὸς ὀλίγων ἀτυχῶν περιπτώσεων) καὶ τὸ γινωμικὸν ἢ ὁ κανὼν οὗτος ἐξασκεῖ μετρίτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου. Ὡς δὲ ἀνωτάτη κεφαλὴ τοῦ οἴκου δὲν ἔχει μόνον τὴν ὑποχρέωσιν καὶ διευθύνῃ τὰς ὕλικας ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ νὰ διαθέτῃ τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτειν ὅλων

ἐν γένει τῶν μελῶν, καὶ ὡς ἀνώτατος δικαστῆς νὰ δικάζῃ καὶ νὰ τιμωρῇ τὰς ἀταξίας κατ' ἴδιον νόμον. Οὐδὲν ἤττον αὐτὸς οὗτος ὁ ἀρχηγὸς εὐπόρου οἰκογενείας ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῇ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐκτὸς τοῦ οἴκου συγγενεῖς πτωχοὺς ὄντας, π. χ. ἀδελφοὺς, ἀδελφάς, ἀνεψιάς ἐαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὅτινας δέχονται μὲν τὴν συνδρομὴν ταύτην ὡς ἐκ συνηθείας, οὐδὲως δὲ θεωροῦσιν ἐαυτοὺς ἐξουτελιζομένους διὰ τοῦτο, ὄντες ἐξηκειμενωμένοι μὲ τὰ ἀκόλουθα ὄμο ἰνδικὰ κοινὰ ἀποφθέγματα ἔχοντα ὅπως:

“Κάλλιον νὰ ἐξαρτᾶται τις καὶ τρέφεται ἀπὸ ἄλλον ἢ νὰ ζῇ ἴδιος κόποις,” καὶ “Λοκὴ” (Luckee) ἢ θεὰ τῆς εὐτυχίας πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἔχει πολυαριθμῶς θιασώτας καὶ ὀπαδοὺς.

Οἱ πτωχοὶ ὅτινες ἐκ συνηθείας διατηροῦνται ὑπὸ τῶν πλουσιῶν ἐδημιούργησαν τὰ ἀποφθέγματα ταῦτα, ὅπως κολάσωσι τὴν ἐξουτελιστικὴν θέσιν των.

Τὸ δὲ δεῦτερον πρόσωπον τῆς οἰκογενείας μετὰ τὸν ἀρχηγὸν εἶναι ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἢ ἰνδικῶς ὀνομαζομένη Ghinni (ἴσως γυνή), ἣτις ὡς πρόσωπον δευτερεύον ἔχει σπουδαίας ὑποχρεώσεις, διότι τὰ χρέη αὐτῆς εἶναι ποικίλα καὶ δυσχερῆ, τοῦτέστιν ἔχει τὴν ἐπιστασίαν τῶν διαταγῶν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐπιτηρεῖ τὰ τρόφιμα, ἅπερ εἶναι τεθειμένα ἐν ταῖς ἀποθήκαις, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων προμηθεύονται, ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις, καὶ τοῖς ἀποκέντροις μάλιστα, ἐπὶ ἓν ἔτος, ὥστε πολλὰ ὄντα τὰ τρόφιμα ὑπόκεινται εἰς σήψιν· ἔχει, οὕτως εἰπεῖν, τὸ δικαίωμα νὰ συνιστᾷ τὴν προμήθειαν ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς τροφῆς, νὰ χορηγῇ εἰς ἕκαστον μέλος τροφὴν ὅσον τὸ δυνατόν καθαρὰν καὶ ἐπαρκῆ, περὶ τῆς ὁποίας ἐγκαιρῶς διατάττει τὴν προπαρασκευαίαν· ἔχει ἐπίσης τὴν φροντίδα τῆς τροφοδοσίας τῶν πτωχῶν, καὶ συνάμα ἐπιστατεῖ ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τοῦ οἴκου. Ἀπ' ἧς στιγμῆς ἀναλάβῃ τὴν θέσιν ταύτην ἢ προσυτέρα αὐτῆς τοῦ οἴκου γυνῆ, περὶ οὐδενὸς ἐτέρου φροντίζει μᾶλλον ἢ περὶ τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων, αἵτινες εἶναι αὐτῇ, οὕτως εἰπεῖν, τιμὴ μεγίστη. Ἐχει δὲ καὶ ἐτέρας ὑποχρεώσεις ὑποδεστέρας νὰ ἐκπληρώσῃ, περὶ ὧν παρακατιόντες θέλομεν ποιῆσαι λόγον.

Μετὰ τὰ πρωτεύοντα ταῦτα ὄμο πρόσωπα τῆς οἰκογενείας, ἔπονται αἱ θυγατέρες καὶ νόμφαι, περὶ τῶν χρεῶν τῶν ὁποίων καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ποιούμεθα λόγον ἰδιαίτερον. Συνδιατιμῶμεν αὐταὶ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ, διὰ τὴν γενικὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν ἀμιλλῶνται, ὅσον δυνατόν, νὰ φέρωνται εὐγενῶς, καὶ εὐκρινῶς πρὸς ἀλλήλας ἀγάπην νὰ δεικνύωσιν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος καὶ μάλιστα ἐν ταῖς κοινωνίαις ἐκείναις, ἐν αἷς ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐλευθερία τοσούτον ὑπολείπεται, παρασύρεται ὑπὸ τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῶν παθῶν εἰς τοσούτον βαθμὸν, ὥστε νὰ ταραξῇ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν οὐ μόνον τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρῳ οἰκογενείας καὶ κοινωνίας. Τοιαῦτα ταραχὰ εἶναι συνεισέσται ἐν τῇ ἰνδικῇ οἰκογενείᾳ. Ἡ Νανάδ (Nanad) ἀδελφὴ τοῦ συζύγου ἀπατεῖ πολλάκις νὰ ἔχῃ τὴν οἰκιακὴν διεύθυνσιν καὶ νὰ ἐπιβάλλεται· προέχει τῇ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς συζύγῃ μέχρι τυραννίας, καὶ ἴσως ἐμφορομένη ὑπὸ εὐκρινείας ἐπιζητεῖ θελτικῶν τῆς ἀγῶνις καὶ ἐν γένει τῆς εὐθμερίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ τῆς συζύγου του· πλὴν ἡ εὐκρινεία αὕτη πολλάκις παρεξηγουμένη καθίσταται πρῶτενος ῥήξεως καὶ ἐρίδων εἰς ἅπαντα τὴν οἰκογένειαν, αἵτινες ὀσμῆραι συνταράττουσι ἢ οἰκιακὴν ἄλυσσιν καὶ ἐπὶ τέλους φέρουσι

τὸν διαμελισμὸν μέχρις ἐξουλώσεως, ἂν ὁ ἀρχηγὸς δὲν προλάβῃ βραδρὸν αἰδηρᾷ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν εἰρήνην.

Ὅσάντι διαφόρων οἰκογενειῶν αἱ γυναῖκες συναντιῶνται ἐν τινι συναστροφῇ (ὅπερ σπανίως συμβαίνει) πρῶτιστον ζήτημα τίθεται εἰς συνδιαίτην ὁ στολισμὸς ἐκάστης καὶ ἡ ποσότης καὶ ἀξία τῶν κοσμημάτων, ἃ ἐκάστη κέκτηται· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐκάστη ἀγωνιᾷ καὶ ἀμιλλᾶται νὰ δευχθῇ ἀνωτέρα τῶν ἄλλων κατὰ τοῦτο· πᾶσα ἐτέρα συζήτησις αὐτῶν ἢ οὐδεμιᾶς σημασίας εἶναι, ἢ ὅπως παιδαριώδης καὶ μέχρι γέλωτος· διότι ἄνευ ἀναπτύξεως διανοητικῆς τυγχάνουσαι, ἀλλ' ἀπερωμῆσαι οὕτως εἰπεῖν εἰς τὴν τρυφὴν, τὴν ἧδονὴν καὶ πολυτέλειαν, ἢ ἀγνοοῦσιν ὀλοτελῶς σοβαρὰ καὶ σπουδῆς αἴτια ἀντικείμενα, οὕσα καθ' ὀλοκλήριαν ἀποκωμωμῆσαι τοῦ ἑσπεριώτου κόσμου, ἢ αἱ ἰδέαι καὶ σκέψεις αὐτῶν εἶναι τοσούτον περιωρισμέναι, ὥστε νὰ μὴ εὐρίσκωσι τέρψιν εἰς ζήτηματα σπουδαία.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΠΑΡΙΣΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΝΑΜΙΚΤΟΙ.

ΠΟΥ 80—100,000 ἄνθρωποι δὲν ὁμιλοῦσι τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν. — Τοῦτο συμβαίνει ἐν Παρισίῳ, καὶ ὡς σήμερον! Ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα κατὰ τινας μὲν ἑκατόν, κατ' ἄλλους δὲ ἀκριβέστερον ὑπολογίζοντας, ὀρθοῦσιν ἑκατὰ χιλιάδες Γερμανῶν. Θετικώτερον εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Βαυαρία καὶ μόνη ἀντιπροσωπεύεται ἐν Παρισίῳ διὰ 11,000 τέκνων αὐτῆς. Οἱ Γερμανοὶ οὗτοι εἰδὲν ἐπιδοκίμοι εἰς παντοία ἐπαγγέλματα· εἰσὶν ἔμποροι, ζωγράφου, βιβλιοπῶλαι, φαρμακοποιοί, κωμικοποιοί, τυπογράφοι, χημικιστῆς, ἐκδοχῆς, βιομηχανοὶ παντὸς εἴδους, ἐργατῆς, σπουδασταί, ἱερεῖς, ἱατροὶ κλπ. Βεβαίως οἱ Γάλλοι ἔχουσιν ἰσχυροὺς λόγους νὰ μὴ ὦσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν Γερμανῶν καὶ νὰ μισῶσιν αὐτοὺς. Ἀλλὰ τὸ αἰσθημα αὐτῶν τοῦτο προβαίνει καὶ περαιτέρω· φθάνει εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ὀδύνης, κυρίως δὲ κατὰ τὸν Πρώσσον. Διὰ τοῦ ὀνόματος "Πρώσσοι" χαρακτηρίζουσι οἱ Γάλλοι ἀπρεπῆ πράγματα, ἐπίσης καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων διαφόρων ἐπιφανῶν Γερμανῶν. Διὰ τῶν τοιούτων τεχνικῶν μέσων, πρὸς δὲ διὰ τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδων ὑπὸ τὸ ὄνομα "Ἀντιπρώσσοι" καὶ "Ἀντι-Βερολίνον", καὶ διὰ τῆς διαδόσεως εἰς τὰς τάξεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας βιβλιαρίων, περιεχόντων ἀποκλιτικῶς διηγήματα, ἀνέκδοτα, ποιήματα κτλ. πλήρη μίσους καὶ ἀπεχθείας κατὰ τῶν Γερμανῶν, προσπαθοῦσιν οἱ Γάλλοι νὰ συγκαταστήσιν ἀκμαῖον τὸ πατριωτικὸν φρόνημα καὶ ἰσχυρὸν τὸ αἰσθημα τῆς ἀντεκδικήσεως ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ 1870. Κατ' ἐμὲ, τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι τὰ προσφορώτερα μέσα· ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶμαι Γάλλος· αὐτοὶ οἶδασιν.

Ἐν κοινωνίᾳ λοιπὸν οὕτω διατεθειμένη, εἶναι εὐνόητον ὁποῖον αἰσθημα διεκτείνει καὶ ὁ ἐλάχιστος φθόγγος τῆς γερμανικῆς λαλιᾶς, ἐξερχόμενος ἐκ χειλέων Γερμανοῦ, εἶτε οἰουδήποτε ἄλλου. Εἶμαι τακτικὸς ἀναγνώστης τῆς "Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας" καὶ πρὸς ἀνάγκην αὐ-

τῆς μεταβαίνω εἰς τι τῶν ὀλίγων μεγάλων δημοσίων καταστημάτων, ἅτινα λαμβάνουσιν αὐτὴν. Ταχέως παρετήρησα ὅτι οἱ ὑπηρετῆαι μ' ἔβλεπον ἐκεῖ μετὰ μεγάλης ἀπερησείας, διότι — ἀνεγίνωσκον γερμανικὴν ἐφημερίδα. Εἰς πρῶτην οἰκοδομήσει μου, Γάλλος γνήσιος, καθήγητῆς διαφόρων γλωσσῶν, ἐλάλει πρὸς ταῖς ἄλλαις καὶ τὴν γερμανικὴν. Ἡμέραν τινὰ ἐξέδραμον μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τι τῶν περιχώρων. Ἐν τῇ κήπῳ τοῦ ἐξοχικοῦ ξενοδοχείου, βελήσας νὰ εἴπω αὐτῇ ἰδιαίτερος παρατήρησιν μου ἐπὶ τῆς παρασκευῆς τῆς τραπέζης, ὠμίλησα γερμανιστί.

— Πρὸς Θεοῦ! ὕπελαθεν αὐτὸς ἀμέσως σιγαλῇ τῇ φωνῇ· οὐδὲ γρὸ γερμανικόν, ἂν δὲν ἐπιθυμῆτε νὰ πληρώσωμεν ἐδῶ τὰ πάντα εἰς διπλάσιαν τιμῇν.

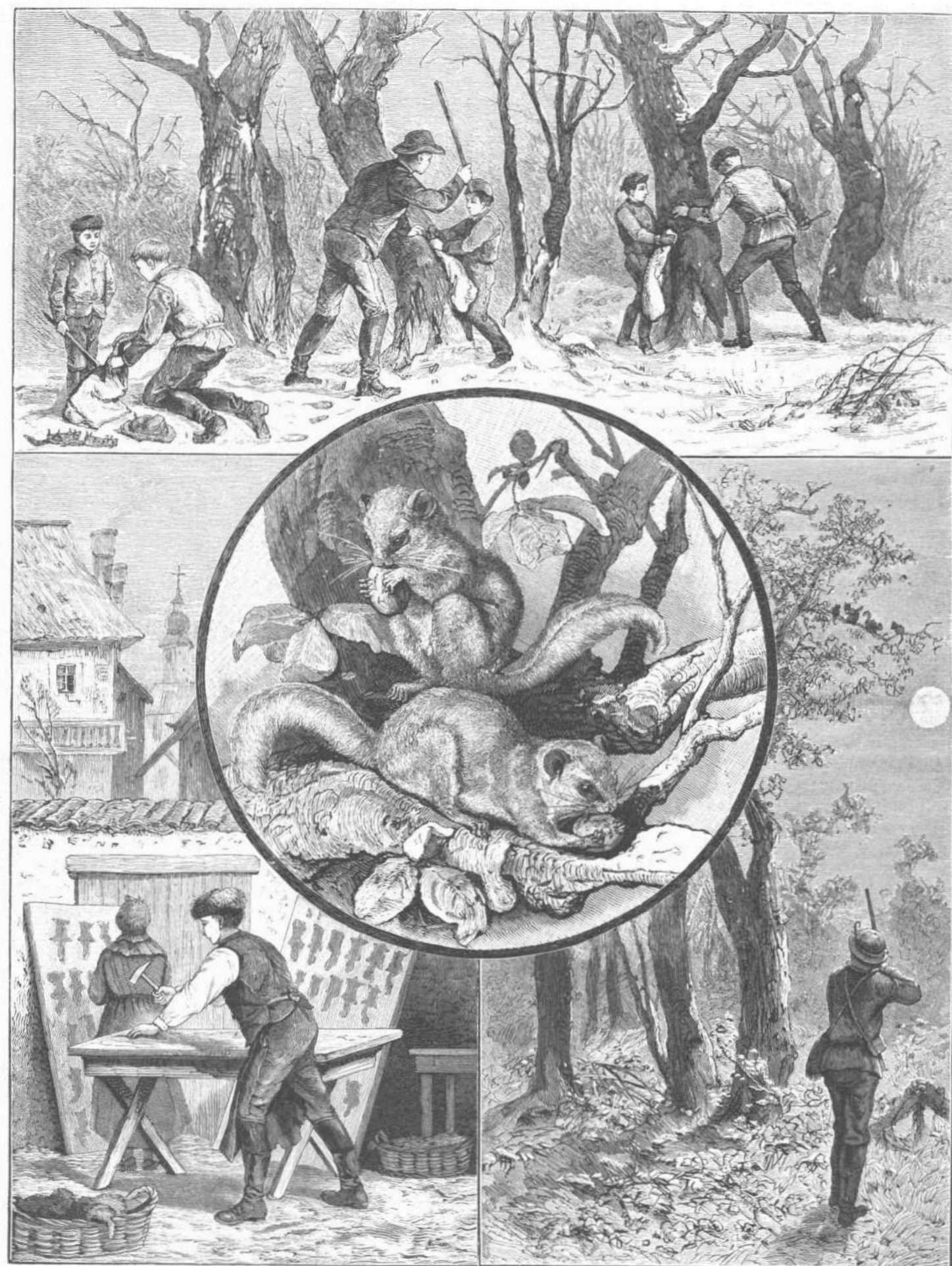
— Καὶ διατὶ τοῦτο; ἤρωτησα. — Διότι θὰ ἐκλάθωσιν ἡμᾶς ἀντὶ Γερμανῶν, καὶ ἐννοεῖτε, τοῦτο ἀρκεῖ.

Ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης ἐκτροπῆς ἐννοεῖται ὅποια εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἐν Παρισίῳ Γερμανοῦ. Ὅστος δὲ γινώσκαι αὐτὴν εἴπερ τις καὶ ἄλλος καλῶς καὶ κατ' ἀκολουσίαν ἀναγκάζεται, ὡς εἰπεῖν, ν' ἀπαρνηθῇ ἐαυτὸν ὡς ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Καϊάφα, ἐάν θέλῃ νὰ ἐξακολουθῇ ζῶν ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἔργου του. Καὶ δὴ πρῶτον μὲν παρατείνεται τῆς προσφορᾶς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατὰ τὸν γερμανικὸν τρόπον, καὶ τότε ὁ μὲν BÜRGER γίνεται BERGER (κατὰ γαλλικὴν προσφορὰν), ὁ δὲ κ. KLEINBAUM μεταβάλλεται εἰς Κλεμπὼμ καὶ ὁ κ. HAINZINGER εἰς . . . προσφέρεται αὐτὸν ὅπως θέλετε· ἀλλὰ HAINZINGER δὲν θὰ εἶναι πλέον!

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ, ἂν μὴ ἐπατρέπετο καὶ ἐτέρα μικρὰ ἐκτροπῆ, ἤθελον προσθέσει καὶ τὰ ἔξης: Τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο ζήτημα τῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων προσφορᾶς τῶν ὀνομάτων τῶν Γερμανῶν ἐγένετο οὐχὶ σπανίως πρόβλημα ἀποτελεσμάτων κομικῶν καὶ ἐνίοτε τραγικῶν διὰ τοὺς τελευταίους τοσούτους. Ὁ γνωστός αἰσθῆς Weichselbaum, προτιθέμενος νὰ λάθῃ μέρος εἰς παράστασιν ἐν γαλλικῷ θεάτρῳ ἐνταῦθα, ἐσυρίχθη ἀπὸ πρῶτας ἐκ προκαταβολῆς, ὡς εἰπεῖν. Τὸ κοινόν, ἔλεπον τὸ παράδοξον τοῦτο ὄνομα ἐν τοῖς προγράμμασιν ἐπὶ τῶν τοίχων, ἐδοκίμαζε νὰ προσφέρῃ αὐτό. Monsieur VEXLE . . . ἔλεγον ὁ εἰς. VEXLE . . . προσεπάθει νὰ εἴπῃ ὁ δεῦτερος. Vexlebôme! κατώρθω ὁ τρίτος. Τὰ κομικὰ ταῦτα ἔσχον διὰ τὸν Weichselbaum τὴν τραγικὴν ἀποτέλεσμα τῆς ἀποτυχίας, διότι, γενόμενος αὐτῆστος μάρτυς τοιούτων σκηνῶν καὶ τῶν συνοδουμένων αὐτὰς σχολίων καὶ χλευασμῶν, ἀπόλασε τὸ θῆρος αὐτοῦ, ὡς ἔλεγον ὁ ἴδιος, καὶ ἐνόησε τὴν ἀναμύνησιν αὐτὸν τύχην. Ὁ δὲ ἐπιθέτης καὶ αἰεὶς λόγος συνθέτης μουσικῶν συμφωνιῶν SCHNEITZHOFFER ὑπέστη ὀλοκλήρῳ σεσηρὰν μεταμορφώσεων καὶ διηγήσεως τὰς στήλας τοῦ FIGARO ὡς Chenezefre, μέχρις ὅτου καταλήξῃ εἰς τὸν ὀριστικὸν τίτλον SCHNEITZHOFFER!

Σὺν τῇ ὀνοματικῇ ταύτῃ μεταβολῇ — ἵνα ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ θέμα — ἦν καὶ οἱ ἄλλοι περιωριστὴν καὶ ἐκτελοῦσι κατὰ τὸ ἐν Παρισίῳ Γερμανοῦ καὶ αὐτὸς δὲ ἀναγκάζεται ν' ἀποδεχθῇ, ἔρχεται καὶ ἡ ἀπάρνησις τῆς ἰδίας αὐτοῦ γλώσσῆς. Ἐάν ὡς ἱατροῦ, ὡς ἔμπορος, ὡς ἐκδοχῆς βέλῃ νὰ ἔχῃ πελάτας· ἐάν ὡς ἐργάτης ἐπιθυμῇ νὰ εὐρίσκη ἔργασίαν, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ὁμιλῇ γερμανιστί, ἢ νὰ φαίνεται ὅτι γινώσκει τὴν γλῶσσαν ταύτην. Ἀνὰ πᾶν ἔθιμα ἔλεπει τις ἐν Παρισίῳ· english spoken — si parla italiano — se habla español, καὶ ἐνταχοῦ· λαλεῖται ἢ Ἐλληνικῇ, ἀλλ' οὐδαμῶς εἶδον ἄξιμ τοῦδε τὸ ἀπεχθῆν διὰ τὸν Γάλλον. Man spricht

deutsch (λαλεῖται ἢ γερμανικῇ) ὡς ἐπίσης — πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τοῦτο — οὐδαμῶς εἶδον καὶ τὸ διαδεδομένον καὶ πιστευόμενον παρὰ τοῖς Γερμανοῖς, ὅτι πολλὰ παρισίαια καταστήματα ἔχουσιν ἀνηρτημένῃ καὶ τὴν ἐπιγραφήν: "Δὲν πωλοῦμεν πρὸς Γερμανοὺς." Τοῦτο δὲ, οὐχὶ διότι οἱ Γάλλοι δυσκολεύονται νὰ ποιήσωσι τὴν διακήρυξιν ταύτην, ἀλλὰ διότι θὰ ἦτο ὅπως περιττόν, ἀφοῦ οὐδεὶς ἀγοραστῆς ἔχει τὴν τόλμην νὰ παρουσιασθῇ ὡς Γερμανός, καὶ τοιοῦτος ἐπ' ἡ. Ἄλλως οἱ Γάλλοι καὶ δικαιούνται νὰ πράξωσι τὸ τοιοῦτο μᾶλλον, ἢ οἱ Γερμανοὶ τοῦ Βερολίνου, ὅπου οὐχὶ σπανίως ἀπαντᾷ ἡ μισαλλόδοτος ἐπιγραφή: "Τοῖς Ἑβραίο

Ο ΕΛΕΙΟΣ (ΟΡΕΙΟΣ ΜΥΣ).

Η ΟΡΦΑΝΗ.

νά δύνανται νά δεικνύη καί τόν γερμανικόν πλοῦτον τῶν γνῶσεων καί τῆς προόδου.

Τῆν δευτέραν εἰσέρχουσαν ἀποτελεῖ ὁ Ναῦς τοῦ Κυρίου. Τὸ διδλοπωλεῖον ἀποτελεῖ μικράν εἰσέρχουσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ, συγχάσσεται μόνον παρά τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῶν προϊόντων τῆς τυπογραφικῆς τέχνης· εἶναι μικρά ὄσας ἐν τῇ μεγάλῃ παρισίῳ Σαχάρα τοῦ Γερμανοῦ. Ἄλλ' ὁ Ναῦς ἐκεῖνος εἶναι τὸ θαλερὸν ἄλσος τοῦ γερμανισμοῦ ἐν Παρισίοις. Εἶναι δυνατόν, καθίσταται εὐκόλως, ἐάν παραστῇ ἀνάγκη, νά παραιτηθῇ τις πολλῶν πραγμάτων οἰκίαιον καί τέως ἀναποσπάτων θεωρουμένων καί νά προσοικειωθῇ ἄλλα, ἕνα, ἄλλῃ. Ἄλλὰ νά παύσῃ ἡ καρδία συνεννοουμένη πρὸς τὸ ὄψιστον Ὅν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἐν ἣ ἐξέμαθε τὰς πρώτας παιδικὰς προσουχὰς καί ἐν ἣ ἐψύθυρισε τὰ πρῶτα ἱερά ἄξματα — τοῦτο εἶναι ἀδύνατον! Εἶναι ἀδύνατον ἂν ἀρνηθῇ τις ἐαυτὸν ἐπὶ τοσοῦτον!

Ἐκεῖ λοιπόν, ἐν τῇ ἱερῇ χώρῃ τοῦ Ναοῦ αἰσθάνεται ὁ Γερμανὸς ἐλευθέρως ὅτι εἶναι Γερμανός, ἄνευ φόβου μη προσκρούσῃ εἰς τὴν τετραμηνίαν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τοῦ Γάλλου· ἐκεῖ βλέπει τὸν ἱερέα τοῦ ὡς Γερμανὸν καί τοὺς συνακκλησιαζομένους αὐτῷ ὁμοθετοῦσιν ὡς Γερμανοὺς καί ἀναγνωρίζει αὐτοὺς ἐν τῇ κοινότητι τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος.

Μικρὸν τι μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, εὐρισκόμενος ἐπὶ ἐν τῇ προαίῳ τοῦ Ναοῦ, τηρεῖ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αἰσθήματος τοῦ ἔθιμου καί τῆς φυλῆς κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν συνήθων προσαγορεύσεων καί χαιρετισμῶν. Ὅμως ὡς ὅμως κάμψῃ τὴν πρώτην γωνίαν, εἰσελθὼν εἰς τὴν πρώτην πόρταν, εἴτε ἀνήρ, εἴτε γυνὴ εἶναι, ἀποκρύπτει διὰ τῆς γλώσσης τὴν ἰδιότητα, ἀναμυγνύεται εἰς τὸ πρῶτον προστυχὸν ἀνθρώπινον βῆμα καί ἐξαφανίζεται.

Εἰς μάτην ζητεῖτε ν' ἀνακαλύψῃτε ἕνα Γερμανὸν ἐν Παρισίοις, ν' ἀκούσῃτε μίαν λέξιν γερμανικὴν καθ' ἑλθῆν τὴν πόλιν! Καί ὅμως ὑπάρχουσιν 80—100,000 Γερμανοὶ ἐν Παρισίοις!

Ἐν Παρισίοις. Κ. Ν. Πμ.

Ο ΕΛΕΙΟΣ (Η ΟΡΕΙΟΣ ΜΥΣ).

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 136.)

Ὁ εἰλεὶός εἶναι μικρὸν ζῶον συγγενεῖον πρὸς τὸν σκίουρον· τοῦ εἰλεοῦ ὑπάρχουσιν εἰς εἶδη, ὅλα εὐρισκόμενα ἐν Ἐβρώπῃ. Ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἰταλία καί ἡ Ἑλλάς εἶναι αἱ κυρίως πατρίδες τῶν εἰλεοῦ. Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι κομψότατον, τὸ δὲ μῆκος τοῦ σώματός του σπανίως ὑπερβαίνει τὰ 16 ἑκατοστά τοῦ μέτρου· ἡ οὐρά του εἶναι ἀναλόγως μεγάλη, διότι ἔχει μῆκος ἀπὸ 12—14 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Αἱ τρίχες τοῦ εἰλεοῦ ἔχουσιν ἐπὶ μὲν τῆς ῥάχως στακτόχρουν χρωματισμὸν, ποτὲ μὲν θαυτότερον, ποτὲ δὲ ἀνοικτότερον· ἐπὶ τῆς κοιλίας ὅμως καί πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῶν ποδῶν λευκαί. Περίεργος εἶναι ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀδόντων του, ὧν δύο τραπεζίται εὐρισκονται ἐν τῇ μέσῃ ὑψηλότεροι τῶν ἄλλων, καὶ οἱ τραπεζίται οὗτοι εἶναι εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῶν ὀλῶν ἐπίπεδοι. Οἱ εἰλεοὶ εἶναι ζῶα νυκτερινά, ἐξέρχονται ὄχι πρὸς ἀναζητήσιν τῆς τροφῆς τῶν μόνον τὴν νύκτα ἐκ τῶν φωλεῶν των, ἀλλ' αἰτίας συνήθως εἶναι κορμοὶ σοσπηῶτες δένδρων, σπῆλαια καί ὄσα ῥάχων, φωλεαὶ πτηνῶν κ. τ. τ., καί ἀναρριχῶνται μετὰ μεγάλης ταχύτητος καί ἐπιτηδεύονται εἰς τοὺς ῥάχων, πηδῶντες ἀπὸ τοῦ ἐνός κλαδοῦ εἰς τὸ ἄλλο οὐ μόνον πρὸς τὰ ἄνω ἀλλὰ καί πρὸς τὰ

κάτω· τὸ τρέξιμόν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἶναι ταχύτατον. Εἰς ἄκρον ἀσφράγιον οἱ εἰλεοὶ μεγάλην ποσότητα φθορᾶν εἰς τὰς θαλάσσας, τὰ λεπτοκόρυφα, τὰ κάρσα καί ἐν γένει εἰς τοὺς καρποὺς ὄλων· πολλὰς ὅμως θηρεύουσι καί μικρὰ πτηνὰ καί καταλῆσθαι τὰς φωλεὰς των. Κατὰ τὸ φθινόπωρον ὁ εἰλεὸς ἀρχίζει τὴν ἀποταμίευσιν τῆς τροφῆς του, κατασκευάζει θαβεῖας φωλεὰς, ἐστρωμέναις ἀναπαυτικῶς διὰ χόρτων καί ἀποσύρεται ἐν αὐταῖς, συνήθως μετ' ἄλλων συντρόφων του. Ἐπὶ τῶν ὄρων ἡ διαχείμασις αὐτῆ ἀρχεται τὸν Αὐγούστου, εἰς τὰς πεδιάδας καί τὰ θερμότερα μέρη μόλις τὸν Ὀκτώβριον. Ἀποσυρθεὶς ὁ εἰλεὸς εἰς τὴν φωλεάν του πίπτει εἰς ὕπνον θαθὺν μέχρι τοῦ ἔαρος, τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ὅτε πάλιν ἐπιδίδεται εἰς τὴν θύραν του. Ὁ εἰλεὸς ἔχει πολλοὺς τοὺς ἐχθρούς, ὧν οἱ φοβερώτεροι δι' αὐτὸν εἶναι ἡ ἀγρία γαλῆ, ἡ ἰκτίς, ὁ θύας καί ἡ γλαυῆ. Ἄλλὰ καί οἱ ἀνθρώποι καταδιώκουσι τοὺς εἰλεοὺς δραστηρίως τὸ μὲν ἐνεκα τοῦ ἀπαλοῦ αὐτῶν κρέατος, τὸ δὲ ἐνεκα τοῦ πολυτιμοῦ αὐτῶν δέρματος. Ἐν Βαυαρίᾳ καί τῇ νοτίῳ Αὐστρίᾳ συλλαμβάνονται οἱ εἰλεοὶ διὰ σάκων κρεμασμένων ἀπὸ τῶν κλάδων τῶν δένδρων· ἀλλὰ καὶ πάλιν φρονεῖνται διὰ πυροβόλου βλήτου ἐν νυκτὶ φωτισομένης ὑπὸ τῆς σελήνης. Τὸ δέρμα των δένδτως παρασκευασμένον χρησιμεῖ εἰς κατασκευὴν καλυμμάτων τῆς κεφαλῆς διὰ τὸν χειμῶνα· γίνεται δὲ καί ἀρκετὴ ἐξαγωγή τῶν δερμάτων τούτων. Οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἔτρεπον αὐτοὺς ἐν ἰδίῳ εἰλειοτροφείῳ καὶ παρέθετον αὐτοὺς ὕποδος εἰς τὰ συμπόσια των.

Η ΟΡΦΑΝΗ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 137.)

Παρὰ τὴν ἐστίαν τὴν ἔρημον, μόνη Ἀπόκληρος κόρη τὰς ὥρας περὶ· Τὸ ὄμμα τῆς δάκρυ προβάλλον θολώνει, Μὲ μαῦρα τὸ στέφει ἡ θλίψις πετρά. Ὁ ὕπνος τὴν φεύγει· πλὴν οὗτος τί εἶναι, Ἄν χάσμα ὄνειρου δὲν τέρη γλυκὴ; Τί εἶναι ὁ ὕπνος, ὅν πλήττουσιν ὀδύνας; Ὁ ὕπνος, ὃ στόνος πικρὸς συνοικεῖ! Καί ὅταν χαρᾶς, ὅπταν εὐθόμως Τὸ ἄσμά του ψάλλῃ τὸ ἄλλον πτηνόν, Ἡ ὄρφανη κόρη στεναίνει πανθίμως Ἐπὶ τῶν πολλῶν τῆς, μεγάλων δεινῶν. Ὅχι ἔχεις μητέρα, πτηνόν, σὲ ζηλεύω, Πικρὸς οὕτω λέγει· σὺ εἶς εὐτυχές; Ἐγὼ ὅμως μάτην προστάτην γυρεύω· Τίς ῥίπτει τὸ θλέμμα πρὸς πλάσμ' ἀτυχές; Ὅχι αὐτοῦ μου τοῦ λίκνου ἐγὼ ἐστερήθη, Ἡσθάνθη δουλείας πικρὰς τὸ δριμύ· Εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἀμῆτωρ ἐκλήθη, Καί ξένη ἐν μέσῳ τῶν ξένων εἰμί! Ὅδὲ ποτε ἤσθάνθη γλυκότητ' ἀγαλλῆς, Ὅδὲ ποτε εἶδον κλῆμα σπορῆς· Ἡ γριψὴν ἐν μέσῳ ἄφρονων καί ζάλης, Ἀνίσχυρον πλάσμα καί θάρος τῆς γῆς.

Ἐκεῖ πρὸς τοὺς τάφους, εἰς τόπον γαλήνης, Ἐνίστα μόνην ὁ ποὺς μ' ὀδηγεῖ· Ἄλλὰ καί ἐν μέσῳ τῆς ἄκρας εἰρήνης, Κ' ἐκεῖ μ' εἶναι ξένη ἡ ἄστοργος γῆ!" Ὅχι εἶναι τὸσοῦτον δυστήνου ἡ λύσις Δὲν εἶναι ἡ τάφος θαθὺς, ἀφανής· Αὐτὸν δίδει μόνον ἡ εὐπλαγγίος φύσις, Αὐτὸς μὲν ἡ μόνη ἐλπίς ὀρφανῆς!"

ΓΟΥΔΑΛΟΥΠΗ.

Διήγημα ἰσπανικόν.

(Συνέχεια.)

Ἡ ἰδέα, ὅτι μετ' ὀλίγον θά εἶχε τοιοῦτον χρηματικὸν ποσόν, κατέστραψεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν Ἰωσήφ Ματθαῖον ἐπιλήρημον παντὸς ἄλλου ὄρου τοῦ ἀρχαίου συμβολαίου, ἰδίως δὲ τοῦ ὄρου τοῦ συνοικισμοῦ τῆς θυγατρὸς του μετ' ὅσον τοῦ συναϊροῦ του Κανέλου. Ἐπὶ δέκα ἔτη οὕτως εἰσελάττει ἔτρεπε πόθον ἢ νά ἀνακτήσῃ τὰ δανεισθέντα χρυσὰ νομίσματά του. Πῶς ἐνθυμεῖτο ἀκόμη τὴν εὐδαίμονα ἐκείνην σιγῆν, καθ' ἣν ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ λαχίσιου τῆς ἐμέτρως τὰ σιτηνὰ ἐκεῖνα νομίσματα, τὸ ἀπροσδόκητον αὐτοῦ κέρδος! Καί ἦδη δὲν μετμελεῖτο πλέον ὅτι εἶχε παραχωρήσει τὸ σωθὸν ἐκεῖνον τὸν χρυσόν, διότι τὰ χρήματά του τῆς ἐποστρέφοντο. Ἀφ' οὗ πληρώσῃ τὰ χρέη του θά τῷ ἀπέμεινον ἀκόμη ἀρκετὰ χρήματα... Ὁ σκυθρωπὸς ὄφθαλμὸς του ἐμειδίασε τώρα κατὰ πρῶτον μετὰ πολλὰ, πολλὰ ἔτη. Ἰκανὸς παρήλθε χρόνος μέχρις οὐ ἐνθυμηθῆ ὅτι καί ἡ κόρη του εἶχε μέρος εἰς τὴν εὐτυχίαν ταύτην· τώρα ὅμως ἡ εὐτυχία τῆς κόρης του δὲν ἐσοκίαζε τὴν ἰδικήν του. «Φουκίον εἶναι, αἱ κόραι νά ὑπανδρεύονται, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν· θά καταστήσῃ τὴν Λοῦ εὐτυχῆ· θά τῇ δώσω τὸν καλὸν αὐτὸν ἀρχιτέκτονα, τὸν Λόπεζ, τὸν ὁποῖον τόσο ἐπαινεῖ ὁ Κανέλος. Βεβαίως ὁ χωρισμὸς μου ἀπὸ τῆς κόρης μου θά μὲ λυπήσῃ· ἀλλ' ὁ Κανέλος δὲν λέγει εἰς τὸ γράμμα του ὅτι ὁ Λοπέζ θά ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀθάναν· θά τοῦ εὐρω μίαν θέσιν ἐδῶ, εἰς τὴν Σεγοβίαν, καί ἔχω τὴν κόρην μου πλησίον μου. Ἡ Λοῦ εἶναι κόρη καλὴ καί θά ἐνοήσῃ ὅτι ὁ πατήρ της μόνον τὴν εὐτυχίαν της ζητεῖ.» Αὐτὰ αἱ σκέψεις καθηρόχρουν τὸν Ματθαῖον, ὅστις ἀπεφάσισεν ἀμέσως τὴν αὐτὴν ἐσπεῖραν νά ὁμιλήσῃ σοβαρῶς μετ' ἡν κόρην του περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Διπλώσας καί κρύψας τὴν ἐπιστολὴν κατέβη εἰς τὴν αὐλὴν πρὸς ἀναζητήσιν τῆς κόρης του. Ὁ Φίλιππος ἴστατο ἀκόμη πλησίον τῆς Γουαδαλούπης· τὸ θλέμμα του δὲν εἶχε πλέον τὸ ἐταστικὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε κατ' ἀρχάς· ἦδη ὁ νέος ἀρχιτέκτονα προσέβλεπε τὴν ἐργαζομένην κόρην μετ' ἄλλοιαν θαυ καί πλήρης ἀγάπης. — Εἶναι καιρὸς πλέον νά παύσῃτε τὴν ἐργασίαν, ἤκουσεν ὁ Ματθαῖος τὸν Φίλιππον λέγοντα· κοπιᾶτε πολὺ... Ἐγὼ εἰργάσθη ἀρκετὰ καί σχοδὸν ἐτελειώσα· ἐπεθύμησα δὲ νά καταθῶ εἰς τὴν παιδείαν. Ἐργασθε μετ' ἑμοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας;

Ὁ πατέρας μου δὲν ἐπιθυμεῖ νά ἐξέρχωμαι εἰς περίπατον χωρὶς αὐτόν. Βέβαια ὄχι, δεικνύειν αὐτὴν ὁ γέρον Ματθαῖος αἰφνης ἐμφανιζόμενος· αἱ κόραι ἀνέχον εἰς τὸν πατέρα καθὼς τὰ πρόβατα εἰς τὸν ποιμένα — ἐπειδὴ ὁ πατέρας γνωρίζει τί τὰς ὄφειλε καί τί τὰς θλάπτει... Ἐτελειώσας τὴν ἐργασίαν σου, κύριε ἀρχιτέκτονα; Ναι, ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος· ἐγὼ ἐσχόλασα· μόνον ἡ δεσποσύνη δὲν θέλει ἀκόμη νά σχολάσῃ. Αὐτὸ εἶναι καί τὸ σωστόν, εἶπεν ὁ γέρον· αἱ χεῖρες μᾶς κόρης πρέπει νά ἐργάζωνται πάντοτε — Ὅταν ἡσυχάζουν αἱ χεῖρες, ἐργάζεται ἡ κεφαλή, καί ἡ κεφαλή των ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδέας ἀλλοκότους. Ταῦτα λέγων ἐπέθεσε τὰς χεῖρας του ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς Γουαδαλούπης καί τὴν ὀδήγησε πρὸς τὴν θύραν, λέγων ταυτοχρόνως πρὸς τὸν ἀρχιτέκτονα· Καλὴν νύκτα, κύριε Φίλιππε· καλὴν νύκτα! Ἡ Λοῦ ἀπήντησε σοβαρῶς εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ νέου, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔκαμεν ἀντίστασιν εἰς τὴν προσταγὴν τοῦ πατρὸς της. — Λυπούμαι, λυπούμαι πολὺ, ὅτι αὐτὸς ὁ κ. Φίλιππος Κουρτίος ἦλθε ἐδῶ... εἶναι ὀλίγον αὐθάδης, καί θέλει νά κἀμῃ τὸν κύριον, εἶπε μοιρμουρίζων ὁ Ματθαῖος παρακολουθῶν τὴν κόρην του εἰς τὸ δωμάτιόν της. Διὰ τί λέγεις τοῦτο, πατέρα; ἀπεκρίθη ἡ Λοῦ· εἶναι ἐργατικὸς καί πρὸς ἐμὲ φέρεται μετ' ἀγάπης. Ὅχι! ἂν ἤξευρες πόσα ἔμαθα ἀπ' αὐτόν! — Ἐμαθε, σὺ ἀπ' αὐτόν; Καί τί ἔχει νά σὲ διδάξῃ;... Εἶναι ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀλλοκότον ἐπάγγελμα — νά μετρά ἔλῃ τὴν ἡμέραν τὸν ἀέρα καί νά θυμᾶσῃ καμμίαν παλαιὰν κορνίζαν τοῦ τοίχου... Ἐλπίζω ὅτι καί σὺ τὸν εὐρισκεις γελῶν, Λοῦ. — Ὅχι, ὄχι, δι' ὅλου· ἀπ' ἐναντίας... τὸν νομίζω πολὺ ἱκανὸν καί ἄξιον... Τί κάθεται καί φλυαρεῖς; ἀνέκραξεν ὁ γέρον κτυπῶν μετ' ἡν γρόνον του ἐπὶ τῆς τραπέζης. Μὴ θέλεις νά μου παραστήσῃς ὅτι ὁ Φίλιππος εἶναι ἄξιος σου; ἐγὼ ἤξευρα καλλίτερα ποῖος σὲ χρειάζεται· βέβαια ὄχι αὐτὸς ὁ ἀρχιτέκτονα. Ἡ Λοῦ ὄχι. Διὰ τί ὁ πατήρ της καταφέρετο τόσο πολὺ κατὰ τοῦ Φίλιππου, τὸν ὁποῖον αὐτὴ εὐρισκε τόσο ἐπιμελῆ καί ἱκανόν; Ἄλλ' ἐσιώπησε, διότι ἐγνωρίζεν ὅτι ἡ ὄρη του κατηνύναστο εὐκόλως ὁσάκις δὲν εὐρισκεν ἀντίστασιν. Ὁ Ματθαῖος ἰδὼν αὐτὴν τόσο ὑπομονητικὴν ἂν καί τὰ χεῖρά της συνετέλλοντο ὡς ἐν θλίψει, μετανόησε, συλλογιζόμενος ὅτι δὲν ἦτο αὐτὸς ἴσως ὁ καταλλήλτερος τρόπος νά τὴν πείσῃ νά δεχθῇ ὡς οὐσίον τὸν υἱὸν τοῦ γέροντος Κανέλου, καί ὅτι ὄφειλε νά προσνεχθῇ πρὸς αὐτὴν ἡπιώτερον. Διὸ καί πλησιάζας πρὸς αὐτὴν ἔλαβε τὴν χεῖρά της, ἣν ἤρξατο ἐλαφρῶς θωπεύουσα. Οἱ ὄφθαλμοὶ τῆς κόρης ἐπλήσθησαν δακρύων. — Θά ἦσαι εὐτυχῆς, Λοῦ, εἶπεν ὁ πατήρ, ναι, ναι, ταχέως θά γίνῃς εὐτυχῆς! καί ὡς ἐδολγῶν αὐτὴν ἐπέθηκε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της... Ἐγὼ θέλω μόνον τὴν εὐτυχίαν σου, κόρη μου. Ὁ πλοῦσιος καί εὐγενὴς αὐτὸς ἀρχιτέκτονα ποτὲ δὲν ἂν νυμφεῖτο τὴν θυγατέρα ἐνὸς θωροῦ — ἂν δὲν πρόκειται μόνον νά σὲ γελᾷ — τοῦτο ἐγὼ ποτὲ δὲν θά τοῦ συγχωρήσω ὅσον ἔχω ἀνοικτούς τοὺς ὄφθαλμούς. Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ γέροντος στρατιώτου ὀλίγον συνετέλεσαν, ὡς ἦτο ἐσόμενον, εἰς παρηγορίαν τῆς Γουαδαλούπης.

Τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ματθαῖος ἠγέρθη ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους, ὅπως ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως σοβαρώτερον μετ' ἡν κόρην του· ἀλλ' ὅτε εὐρέθη πρὸ τῆς θύρας τοῦ κοιτῶνος της καταλήξθη ὑπὸ ἀλλοκότου τινὸς συστολῆς· διὸ καί ἐπρότιμης προηγουμένως νά ζητήσῃ ὀλίγον θάρρος ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ ἐξ Ἀθάνης προσδοκωμένου θησαυροῦ εἶχεν ἀγοράσει τὴν προταρταίαν δύο φιάλας γινναίου οἴνου· τὴν μίαν τῶν φιαλῶν τούτων ἔπαιεν ἐντελῶς, τὴν δὲ ἄλλην ἔλαβε μετ' ἑαυτοῦ ὡς ἐπικούριαν, καί κρατῶν ἀνοικτὴν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κανέλου εἰσελθὼν παρὰ τῇ θυρατρί του. Καί ἡ Λοῦ εἶχεν ἀγρυπνήσει ὅλην τὴν νύκτα, ἂν καί ἐξ ἄλλης αἰτίας ἢ ὁ πατήρ της· μ' ὅσον τοῦτο δὲν παρημέλησε τὰ καθήκοντα τῆς οἰκίας, καί ἦδη τὸ πρῶτον ποτὸν εὐρισκετο ἑτοιμὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Σήμερον ἄφες με νά φροντίσω διὰ τὸν πρῶτον καφέ, εἶπεν ὁ πατήρ, καταβίβων τὴν φιάλην ἐπὶ τῆς τραπέζης. Πιὲ μετ' ἑμοῦ ὀλίγον κρασί καί διάθεσε αὐτὸ τὸ γράμμα... Μὰς δίδει μίαν καλὴν εἰδησίαν. Ἡ Λοῦ ἐνόησεν ἀμέσως ἐκ τῶν πρώτων λέξεων ὅτι ὁ πατήρ της πρὸς τιμὴν τῆς καλῆς εἰδήσεως εἶχε κενώσει δύο ἢ τρία ποτήρια οἴνου. — Εἶσαι δεκαεπτά ἐτῶν, Λοῦ, ἤρξατο ὁ πατήρ, λαμβάνων ἀπὸ χεῖρας πλήρης ποτηρίου. Ἡξέουρας τί σημαίνει τοῦτο; Ἡ κόρη ἠδύρηνσε. Μήπως ὁ Φίλιππος ὀμίλησεν ἦδη μετ' ὁ πατέρα της; Τί ἐσόμενον τὸ προσόμενον τοῦτο; — Τοῦτο σημαίνει, ἐξηκολούθησεν ὁ πατήρ, ὅτι εἶσαι κατὰ πάντα ἔτη νεώτερα τοῦ Λοπέζ Κανέλου, καί ἐδῶ εἶναι γράμμα τοῦ πατρὸς σου, ὁ ὁποῖος μοῦ γράφει ὅτι ὁ υἱὸς του εἶναι εἰκόσι δύο ἐτῶν — μετ' ἀκαταβάνει; Τὸ πρᾶγμα ἦτο εὐνόητον, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ πατήρ της τῇ ἐνεργείᾳ καί τὴν ἐπιστολῆν, ἣν ἡ κόρη ὄλων μηχανικῶς ἔθεσεν εἰς τὸ θυλάκιόν της. Τὸ ἔνονον ὄνομα τῆς ἐνεπίσης θλιθερᾶν ἐντόπιον, καί οὐδὲν ἀπήντησεν ἀλλ' ἔσσισε μόνον τὴν κεφαλήν. — Τὸ πρᾶγμα ἔχει οὕτως, ἐξηκολούθησεν ὁ πατήρ, πληρῶν πάλιν τὸ ποτήριόν του· ὅτε ἦτο τὸση ὁ Ἰωσήφ Κανέλος, ὁ καλλίτερός μου φίλος, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀθάναν φέρων μετ' ἑαυτοῦ καί 100 πιάσα ἰδικὰ μου, τὰ ὅποια εἶχα κερδίσει τιμῆς... Μὲ καταλαβάνεις; — Ναι, πατέρα, ἀπεκρίθη ἡ Λοῦ, μοῦ τὸ διηγήθησθε καί ἄλλοτε. — Καί ὁ Δομήγκος ὁ γραφεὺς εἶχε συντάξει τὸ συμφωνητικόν, εἶπεν ὁ γέρον, τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ὅτι ὁ Κανέλος μετὰ δέκα ἔτη ἔπρεπε νά μοιράσῃ μετ' ἑμοῦ τὰ κέρδη... Δὲν ἦτο καλὴ τοποθέτησις χρημάτων ἐκείνη, Λοῦ; Ὅμοιότητά τοῦ... Ἡ δυστυχὴς κόρη, ἴστατο σιωπῶσα. — Ἐλα, πῆ καί ἄλλο ποτηράκι... Ἡ μικρὰ μου Λοῦ θά ἦναι εὐτυχῆς... πρέπει νά γίνῃ εὐτυχῆς! — Ὅχι, ὄχι, ἀπήντησεν ἡ νεανίς· πρέπει πρότερον νά μάθω... — Ἄφες με νά ὁμιλήσω... εἶπεν ὁ γέρον, τοῦ ὁποῖου ἡ γλώσσα ἐκ τοῦ πολλοῦ οἴνου ἦτο ἦδη ὀλίγου θαρσεῖα... κάθῃ σιγῆν μετ' ἀνοικτοῦ... Πού εἶμαι;... Ἄ! τὸ ἦμα... Ὁ γραφεὺς λοιπὸν Δομήγκος ἔλεγεν εἰς τὸ ἔγγραφόν του, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπος εἶχε πάντοτε πρὸ ὄφθαλμῶν τὸ συμφέρον του... καί ἐπειδὴ τὰ παιδιὰ του εἶναι μέρος τοῦ ἑαυτοῦ του... καί ἐπειδὴ ὁ Κανέλος εἶχε τότε υἱὸν πέντε ἔτη μεγαλειτέρου σου... καί ἐπειδὴ ἐγὼ σὲ ἀγαπῶσα... ἐμφωνήσαμεν λοιπὸν... ἂν τὰ παιδιὰ μας ἔσων... διὰ νά μείνουν τὰ χρήματα μαζωμένα... μετ' ἀκαταβάνεις;

— Πατέρα, ἀνέκραξεν ἡ Λοῦ ἐντρομος· ἐνοεῖς ὅτι μετ' ὑποσχέθης εἰς τὸν Λοπέζ Κανέλον; — Τοῦτο ἐμφωνήσαμεν μετ' ὄρκον, εἶπεν ὁ γέρον... καί ἄτιμος εἶναι ὁ μὴ κρατῶν τὸν λόγον του... Τὰ παιδιὰ μας εἶναι κτημᾶμα καί ἡμποροῦμεν νά διαθέσωμεν κατὰ τὴν θέλησιν μας, — Πατέρα, λοιπὸν αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπόφασίς σου; — Μὴ με διακόπτεις... αὐρὸν ἴσως φθάσει ὁ Λοπέζ... καί ἡ μικρὴ μου Λοῦ θά στεφανωθῇ. — Μετ' ὅσον Λοπέζ, τὸν ὁποῖον δὲν ἀγαπῶ; — Ὅχι, ἐνοεῖα σου, θά τὸν ἀγαπήσῃς... — Ποτέ! — Λοῦ! ἀνέκραξεν ὁ πατήρ, προβαίνων βήματι ἀσταθεῖ πρὸς τὴν θύραν... Λοῦ, δὲν γνωρίζεις ἕνα ἀρχαῖον στρατιώτην... Ὁ λόγος τῆς τιμῆς... Δὲν θά θελήσῃ νά κἀμῃ ἐπίορκον ἕνα ἀρχαῖον στρατιώτην... καί ἤρξατο κλαίον καί ὀδυρόμενος μέχρις οὐ ἐξήλθε κλυούμενος τῆς θύρας. (Ἐκταὶ τὸ τέλος.)

Η ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝΕΣΤΩΤΑ.

Ἐπὶ Γρηγορίου Γ' Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου, Λεσβίου.

(Συνέχεια.)

Εἰς δὲ τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πόλεως ὑπάρχουσι αἱ 4 ἀνωτέρα βασικὰ Γυμνασια Ὄνεργυμνασία (id.) 3 βασικὰ δημοτικὰ Γυμνασια Real-Gymnasien, ἕνα, ὡς γνωστὸν, παρέχουσι γενικὴν παιδείαν, ἄνευ τῆς χρήσεως τῶν ἀρχαίων κλασσικῶν γλωσσῶν, συμπληροῦσι τὴν ἐπαρκῆ ἐκπαίδευσιν τῶν ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον εἰσερχομένων, καί προπαρασκευάζουσι τοὺς εἰς τὰ πολυτεχνεῖα μεταβαίνοντας μαθητάς· αἱ 3 ἐκπαιδευτήρια ἡ διδασκαλεῖα τῶν μελλοδιδασκάλων καὶ διδασκαλιστῶν, Normal-Schulen (id.) 3 τέλεια παρθεναγωγεῖα Töchter-Schulen, καί αἱ 40 δημοτικὰ σχολεῖα παίδων καί κορασίων, καθαρὰ, κομψὰ καί εὐάερα Volksschulen· ἐπὶ δὲ τούτοις αἱ 4 μικρὰ παρθεναγωγεῖα τῶν διακονιστῶν καὶ τῶν καθολικῶν μοναχῶν· αἱ 2 μέγα παρθεναγωγεῖα τῶν ἀγγλικῶν καλουμένων δεσποινίδων englische Fräulein, μοναχῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες διδάσκουσι τὰ μαθήματα τῶν ἀνωτέρων ἢ τελείων παρθεναγωγιστῶν εἰς τὰς θυγατέρας τῶν εὐγενῶν καί πλουσίων παντὸς ὀφθαλμοῦ καί θρησκείας, ἐπὶ μισθῷ ἑτησίῳ 1200 φρ. διὰ τὰς οἰκοτρόφους, καί ἔχουσι μεγάλην κτηματικὴν περιουσίαν, ἐπιτηρουμένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καί τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Οὐγγαρίας· ἐν τῇ παρθεναγωγείῳ τούτῳ, οὗ τινος ἡ εὐεθύντρια ἡ μάλλον ἡ Ἰγουμενὴ (Oberin) ὡς πρόσωπον ἐπίσημον, διορίζεται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ Μακαριστάτου Πάπα τῆς Ῥώμης, μαθητεύουσι 200 ἐσωτερικὰ καί 400 ἐξωτερικὰ μαθητρίαι, διδασκόμεναι καί διακονοῦμαι ὑπὸ 30 ἀγγλικ

διατηροῦσι καθ' ἅπασαν τὴν Αὐστριακὴν μοναρχίαν 12 παρβναγωγεία, ὧν τὸ μέγιστον καὶ τελευταῖον ὑπάρχει ἐν Βιέννῃ.

κ.) 2 προπαιδευτικὰ παρβναγωγεία τῶν grauen Schwestern, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος αὐτῶν (grau φαιοῦ ὄντος), οὕτω καλουμένων μοναχῶν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας· αἱ μοναχᾶι αὗται ἀδελφαὶ πολλὰ καὶ χρήσιμα παρβναγωγεία εἰς πάσας τὰς πόλεις τῆς Οὐγγαρίας συντηροῦσαι μετὰ πάσης πειθαρχικῆς καὶ ἠθικῆς αὐστηρότητος, οὐ μόνον διδάσκουσι μαθήματα καὶ χειροτεχνήματα τὰς ἀπόρους καὶ δυστυχεῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, νεάνιδας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς εὐρύτερας αἰθούσας τοῦ καταστήματος, ἀντὶ ἡμερησίου πληρωμῆς 10 λεπτῶν, παρὰ τῶν πτωχῶν μητέρων, τῶν ἀπερχομένων πρὸς ἐργασίαν καὶ ἀπόκτιθαι τὸ ἐπισοῦσιον ἄρτου, δέχονται τὰ θρέψη αὐτῶν, ἅτινα περιθάλπουσαι καὶ τρέφουσαι καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν, παραδίδουσι περὶ λόγων ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἐπιστρεφούσας μητέρας, ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ αὐθιγῶτος ἀριθμοῦ, ὃν ἐκάστη μήτηρ λαμβάνει, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ἐναποθέτουσα τὸ θρέψος τῆς ἐπὶ τὸ ἠρθιμῶδες ὡσαύτως καθαρότατον λίανον, ἔπερ λιχνίει μικρὰ καὶ πτωχὴ κόρη, ἐπὶ τούτῳ μισθοδοτούμενη ὑπὸ τῶν grauen ἀδελφῶν· περὶ τὰ 100 λίανα, ἐν ἐκάστῃ σχολῇ τῶν φιλαγαθῶν τούτων καλογρασίῶν ἀδελφῶν χρησιμεύουσι καθ' ἐκάστην ἡμέραν πρὸς τὴν καλὴν τούτων σκοπὴν. Ἐν Γαλλίᾳ, ὡς γνωστὸν, ἡ θρεφοκίμος αὕτη αἰθουσα, ὑπὸ μοναχῶν ἀδελφῶν ὡσαύτως διακονουμένη, καλεῖται la Sainte Crèche, ὁνοεῖ ἡ φάτιν τῆς Χριστοῦ.

κα.) Τὸ μέγα καὶ κεντρικὸν Γυμνάσιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τάγματος τῶν Πιεριστῶν (Pieristen) τούτεστι τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων τῶν τῆς Εὐσεβείας Σχολῶν· ordo religiosus Patrum Schorarum Piarum. Τὸ ἀποκλειστικῶς διδακτικὸν τοῦτο τάγμα τῶν καθολικῶν τούτων ἱερέων καὶ μοναχῶν, συνέστη τὸ πρῶτον ἐν Ρώμῃ τὸ 1621, ὑπὸ τοῦ Ἰσπανοῦ ἱερέως S. JOSEPHO CALASANZIO, καὶ ἔκτοτε εἰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως, ἐνταῦθα ἐν Οὐγγαρίᾳ, διδάσκει πάντα τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα, μετὰ πλείστης καρποφίας καὶ χριστιανικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ἀρετῆς, καὶ διὰ τοῦτο αἰτούται μεγίστης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ. Εἰς τὰς μεγάλας καὶ μικρὰς πόλεις τοῦ Οὐγγρικοῦ βασιλείου, ὑπάρχουσι σήμερον εἴκοσι γυμνάσια τῶν Πιεριστῶν πατέρων, ἐν οἷς διδάσκουσι 300 εὐπαιδευτοὶ καθηγηταὶ κληρικοί, καὶ μαθητεύουσι ἐπτακισχίλιοι παῖδες πάσης θρησκείας καὶ ἐθνικότητος, ἀληθῆ μὲν ἐκπαίδευσιν λαμβάνοντες καὶ ἄριστα προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὰς πανεπιστημιακὰς σπουδὰς, ἐλάχιστα δὲ παρέχοντες διδάκτρα· καθότι ἡ ἀδελφότης αὕτη τῶν Πιεριστῶν πατέρων ἡ ἐπὶ τουρκοκρατίας, μάλιστα, ἐξόχως εὐεργετήσασα καὶ μέχρι τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου προστατεύσασα τοὺς λαοὺς τῆς Οὐγγαρίας, κέκτηται μεγάλην κτηματικὴν περιουσίαν, καὶ ἔχει πολλὰς καὶ ἀφθόνας τὰς ἐτησίους προσόδους· ὁ νῦν γενικός καὶ ἰσθίος Διευθυντὴς τῶν Γυμνασίων τούτων, ANDREAS KALMAR, ἀνὴρ σοφὸς καὶ ἀξιοεσθαστος, ἐδρεῖται ἐν τῇ ἐνταῦθα κεντρικῇ Γυμνασίῳ, καὶ τιτολοφεῖται Provincialis praeses Scholarum Piarum Hungariae· ἐτησίως δὲ πέμπεται λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῆς διευθύνσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ ἰσθίον, ὡσαύτως, General τοῦ τάγματος αὐτῶν, ἔπερ ὑπὸ τοῦ ἰδρυτοῦ ἀφιερῶθη εἰς τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀντίληψιν τῆς Θεομητορίας· διὸ καὶ ἔχει ὡς ἐπίσημον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σύμβολον τὸ ὑπὸ

τῶν Οὐγγρικῶν βασιλικῶν στέμμα κείμενον μονόγραμμα τότε, τράμμασιν ἑλληνικοῖς· Μαρία, μήτηρ Θεοῦ.

(Ἐπειτα συνέχεται.)

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΝΥΧΤΑ.

Τρεμάμεν' ἄστρα εἰς τὰ νερά τὰ φέγγη τους πλαγιάζουν,
Ποῦ ὄνειράτα τῆς θάλασσης τῆς κοιμημένης μοιάζουν·

Ὅσ' ἓν φύλλο τρέμει
Ἐν τῷ δάσος καὶ μετὰ τὰ πουλιὰ
Ἐν τῶν δένδρων τῇ μοσχοβολίᾳ
Μὲ ταῖς φτερούγαις μαζωχταῖς γλυκοκοιμῶν' οἱ ἀνέμοι.

Ἐκεῖ ποῦ ἡ πλάσι φαίνεται πῶς σὺν νεκρῇ σιγῇ,
Ἐκ' ἡ φιλέρμη ψυχὴ τοῦ ποιητῆ γραικίαι
Αἰθέριαν ἁρμονίαν·

Ἄκουε τ' ἀστέρια νὰ λαλοῦν,
Τὰ Χερουβὶμ ν' ἀντιλαλοῦν
Ἐν τῇ γαλήνῃ τοῦ Σύμπαντος ἀπέραντη ἐκκλησία.

Ἐκεῖνα τὰ λαλήματα ὁ ποιητῆς τ' ἀκούει,
Κ' ἐκεῖ μαθαίνει ἔτσι γλυκὰ τὴ λύρα του νὰ κρούῃ,
Καὶ οὐρανικὰ νὰ ψάλλῃ
Ἄνειράτα μαγευτικά,
Ἐλπίδ', ἀγάπ', ἰδανικά
Τῆς ὡμορφιάς τὰ καλά, τῆς ἀρετῆς τὰ κάλλη.

A. M.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΙΑΩΦ.

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ.

Μετὰφρασις Π. Α. Ἀεῖωτου.

Σ' ἐνὸς ἀρχοντικοῦ σπητιοῦ παράθ' ἄνοιγμένα
σ' ἔμμορφ' ἄγγεῖα φαρφουρένια
λουλούδια ψεύτικα μαζ' ἡ ἀληθινὰ θαμμένα
περήφρανο ὑψώσανε κεφάλι,
τὴν ἔμμορφή τους γιὰ νὰ δεῖξουν τὴ μεγάλη.
Ἐξαίφια ἔπαισε βροχὴ ψιλλή·
τῆς τέχνης τὰ λουλούδια παρακαλοῦν τὸν Δία
νὰ παύσῃ ἡ βροχὴ, ὅπου δὲν ὠφελεῖ,
ποῦ φέρνει μόνον θλάθῃ, ἀγρία.
"Θεέ, παρακαλοῦν, δὲς ἡ βροχὴ νὰ παύσῃ·
τί κέρδος ἔχει ἀπ' αὐτὴν ὁ κόσμος ν' ἀπολαύσῃ,
καὶ τί χειρότερό τῆς ἔμπορεῖ νὰ ἰδῇ;
ἀπὸ τὸν ὄρομο δύσκολα ἄνθρωπος νὰ περάσῃ,
καὶ μόνον ἀπαντῆ νερά καὶ λάσπη ἀγδῆ."
Δὲν ἄκουσ' ὅμως ὁ Θεὸς παράκλησι μωρή,
μόν' ἔστειλε ὠφέλιμη βροχὴ καὶ δροσερή,
κ' ἔφυγε ἡ ζέση ἡ πινηρή.
Δροσιὰ παντοῦ ἐχύθη, ἔμμορφή καὶ χάρι,
νέα στολὴ ἐνδύθη τὸ χορτάρι.
Τότε τ' ἀληθινὰ λουλούδια ἔλα
ἀνοῖξαν φύλλα μοσχοβόλλα,
χαρούμενα καὶ ζωηρά,
καὶ πλὴν ἔμμορφα, πλὴν δροσερά.
Τὰ δὲ πτωχὰ τὰ λουλούδια μετὰ ψευδῆ στολίδια
ἀσχηματισμένα, ἀγχεστα, τὰ ῥίζαν στὰ σκουπίδια.

Ἐπίχρισιν τὰ ἀληθῆ πνεύματα δὲν πσοῦνται·
διόλου δὲν τὰ ἐλάπτουσε σοφίσματ' ἀγδῆ,
καὶ μόνον τὴν βροχὴν φοβοῦνται
τὰ ἀνθὴ τὰ ψευδῆ.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ
ΕΝ ΚΡΕΜΖΗΡ.

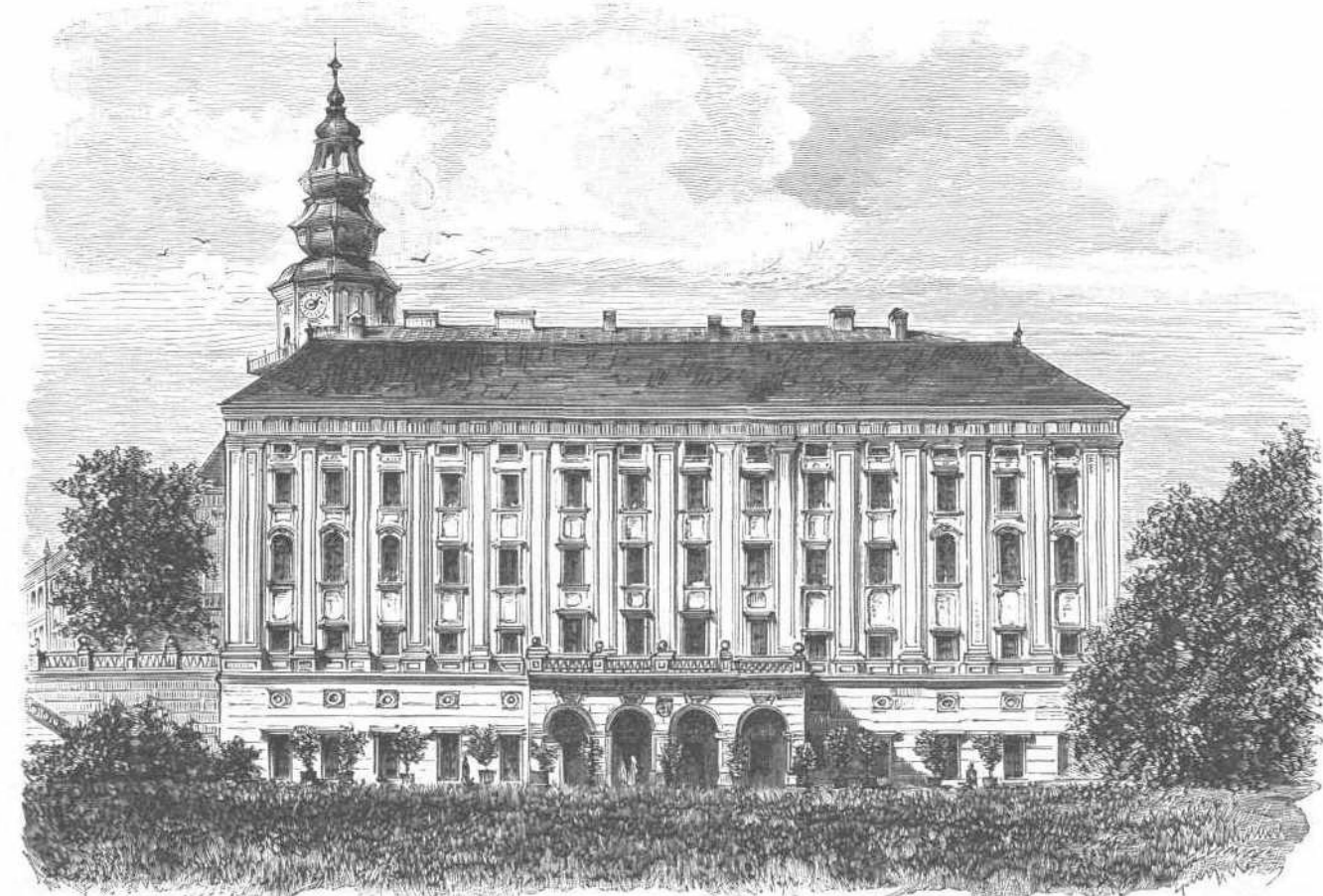
(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 141.)

Ἐν τῇ μικρᾷ πόλει τῆς Αὐστρίας Κρεμζήρ, κατοικοῦμένη ὑπὸ 12,000 ψυχῶν, ἐγένετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν συνέντευξις τοῦ αυτοκρατορικοῦ τῆς Ρωσσίας ζεύγους μετὰ τοῦ αυτοκράτορος καὶ τῆς αυτοκρατειρας τῆς Αὐστρίας. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παριστᾷ τὴν πρόσωψιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου ἐν Κρεμζήρ, ἐν ἣ ὑπῆρχον τὰ δωμάτια, ἅπερ ὁ ἡγεμὼν τῆς Αὐστρίας παρεσκεύασε πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐπισήμων αὐτοῦ ξένων.

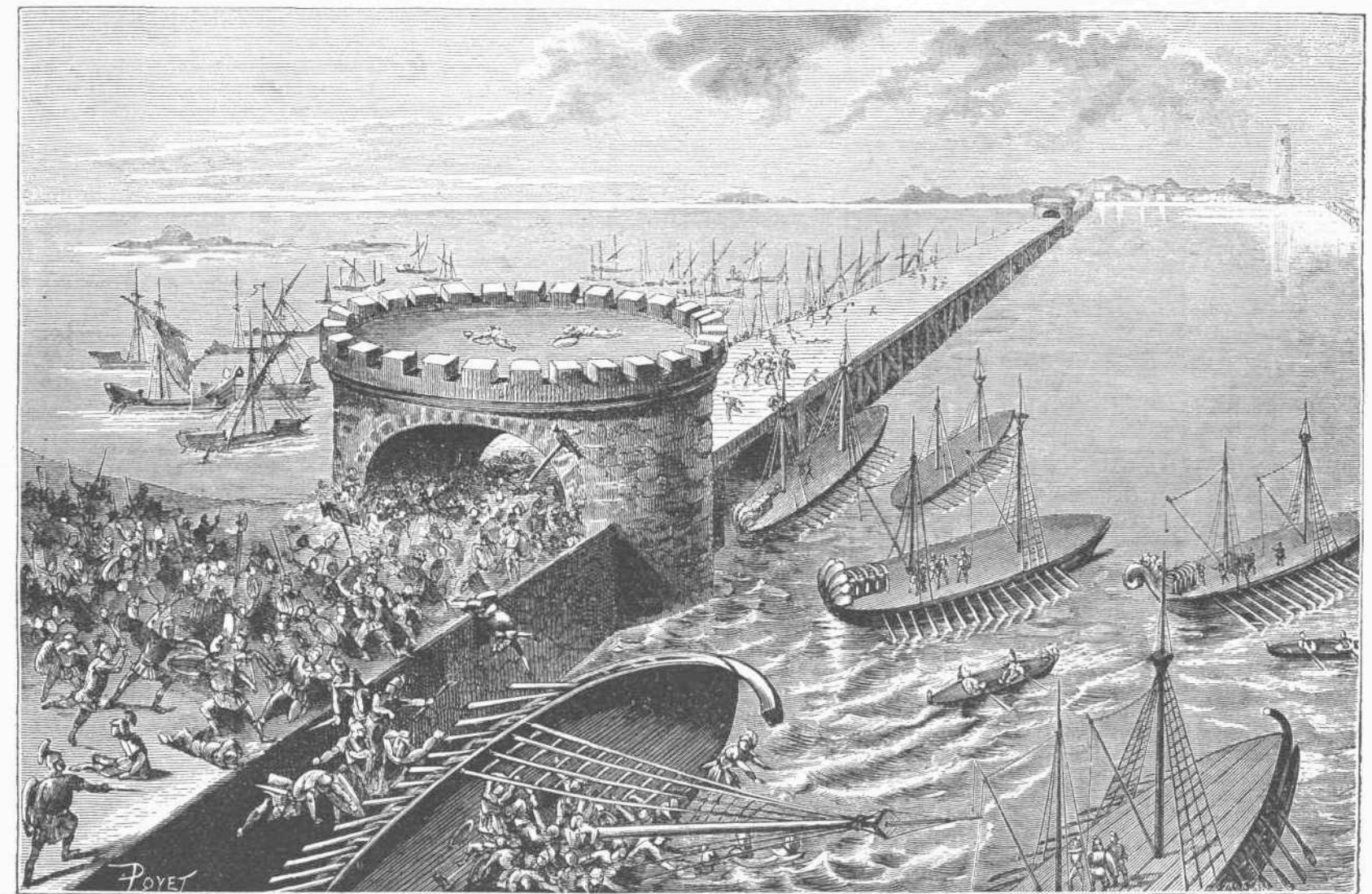
Τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὄντως βασιλικὸν τοῦτο μεγάρον ἀνεκκινήθη μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1752 ἐπισυμβῆσαν πυρκαϊάν τοῦ ἀρχαίου οικοδομήματος ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Φριδερίκου. Μεγάλῃ μαρμάρινος κλίμαξ κεκοσμημένη διὰ ἀγαλμάτων ὀδηγεῖ πρὸς τὰ ἄνω πατώματα. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν τελευταίων κατέχει δύο πατώματα, ἔχει δὲ μήκος 30 μέτρων καὶ πλάτος 15, καὶ ἐχρησίμευσεν ἄλλοτε ὡς ἐστιατόριον. Παρὰ τὴν αἴθουσαν ταύτην εἶναι ἡ αἴθουσα τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, πλουσιώτατα διασκευασμένη. Ἡ αἴθουσα αὕτη ἔχει ἐξώστην, ἐξ οὗ ἡ βία ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκτεταμένου κήπου εἶναι μαγευτικὴ. Ἐν τῇ πρώτῳ πατώματι τοῦ μεγάρου εἶχον ἐτοιμασθῆ διὰ πολλῆς δαπάνης τὰ δωμάτια διὰ τὰ δύο αυτοκρατορικά ζεύγη, καὶ τὰ μὲν δωμάτια τοῦ αυτοκράτορος καὶ τῆς αυτοκρατειρας τῆς Αὐστρίας ἦσαν κεχωρισμένα. Ὁ τῶρος ὅμως ἐρωτηθεὶς, ἂν ἐπιθυμῆ ἰδιαιτέρα δωμάτια, ἀπήντησε μειδιῶν ὅτι ἔχει σύζυγον καὶ τέκνα καὶ προτιμᾷ νὰ μὴν πλησίον τῆς οικογενείας του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον μετατρέπη τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ ἡ αἴθουσα τοῦ σφαιριστηρίου εἰς κοιτῶνα τῶν δύο νεαρῶν Ρώσων βασιλοπαίδων, τοῦ τε διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ὧν τὰ δωμάτια εἶχον προσκευασθῆ προηγουμένως εἰς ἕτερον οἰκοδόμημα, κείμενον ἀπέναντι τοῦ μεγάρου.

Ἐν τῇ πρώτῳ τούτῳ πατώματι εὐρίσκειται καὶ ἡ μικρὰ ἀρχιεπισκοπικὴ βιβλιοθήκη ἀποτελουμένη ἐξ 6 χιλιάδων τόμων. Ἡ μεγάλη δὲ βιβλιοθήκη ἐκ 14 χιλ. τόμων, ὡς καὶ τὸ ἀρχεῖον εὐρίσκειται ἐν τῇ δευτέρῳ πατώματι, ἔνθα εἶναι καὶ ἡ κομψοτάτη Ἐκκλησία. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει λαμπρὰ εἰκὼν τοῦ Φραντζίνα, παριστώσα τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Σεβαστιανοῦ. Ὁ κήπος, ὁ τὸ μεγάρον περιβάλλων, εἶναι εἰς τῶν ὠραιότερων κήπων ἐν ὅλῃ τῇ Αὐστρίᾳ, περιέχων καὶ κομψὴν λίμνην πλήρη κύκνων. Πυκνὴ δενδροστοιχία ἄγει πρὸς τὴν μεγάλην εἴσοδον τοῦ κτήματος, ἧτις κλείεται διὰ μεγάλῃς σιδηρᾶς θύρας.

Τὰ κατὰ τὴν συνέντευξιν ἔμαθον ἤδη οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων, περιγραφῶν αὐτὴν ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει. Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ αυτοκρατορικοῦ τῆς Ρωσσίας ζεύγους ἐκ μέρους τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ὑπῆρξε φιλικωτάτη καὶ ἐγκάρδιος, πρὸς δὲ καὶ μεγαλοπρεπεστάτη, διότι οὐ μόνον ἔλα τὰ ἐπιπλά καὶ σκευὴ τῆς τραπέζης μετεκομισθήσαν ἐκ Βιέννης ἀλλὰ καὶ 80 αυτοκρατορικὰ ἄμαξαι διὰ τοὺς ἐπίσημους ξένους καὶ τὴν ἐκ 300 ἀτόμων συγκειμένην ἀκολουσίαν αὐτῶν.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΝ ΚΡΕΜΖΗΡ.

Ἡ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΛΟΪΔ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγγαπώρης τῆ α'. ἐκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλοῦτταν διὰ Πόρτο-Σαῖδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Αὐγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Επὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστη-Βομβάης τὰ ἀτμόπλοια θέλουσι διανῦναι 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξὺ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖδ καὶ τὴν Συρίαν).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἐκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 6 μ. μ. εἰς Φιόμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβου.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθημερίαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιόμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκάστης ἑβδομάδος.

Πλειότερας πληροφορίας δίδει ἡ ἐν Τεργέστῃ Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωρεῖον τοῦ αὐστρο-ουγγρικοῦ Λόγδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz ἀρ. 8).

120

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΡΑΒΙΚΟΝ

περιέχον τὰς κυριωτέρας καὶ χρησιμωτέρας λέξεις καὶ φράσεις ἡρμηνευμένας ἀραβιστῶν δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων καὶ παράρτημα διαιρούμενον εἰς τρία μέρη· Α'. Περιγραφὴν τῶν ἐπισημοτέρων πόλεων καὶ μνημείων τῆς Αἰγύπτου· Β'. Τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐορτὰς τῶν Αἰγυπτίων· Γ'. Τὰ ἔθνη, ἔθιμα, δοξασίας καὶ προλήψεις τῶν Ἀράβων κτλ.

Συνταχθὲν

ὑπὸ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Ι. ΠΕΝΤΑΚΗ.

Ἐκδοθὲν ἀναλώμασι

τοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλιοπωλείου "Φοῖνικος"

ΠΕΤΡΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ

1885.

ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ἑμμετρος μετάφρασις

Ἀλεξάνδρου Σ. Κάσδαγλη.

Ἐκδοσις πολυτελὴς μετὰ εἰκόνων

ὑπὸ

Gustave Doré.

Ἐν Λειψίᾳ

1884.

W. DRUGULIN.

Ἐκδίδεται κατὰ τεύχη· τιμὴ ἐκάστου τεύχους μάρκα 2.

M. MINGHETTI.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἡ τούτων ἐπέμβασις εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς διοικήσεως.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ εἰσαγωγὴ

Γ. Μικονίου

διδάκτορος τῆς Νομικῆς.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

W. DRUGULIN

1885.

Ἐδρῆται παρὰ τῷ τυπογραφείῳ

W. DRUGULIN

ἐν Λειψίᾳ, καὶ τιμᾶται φράγκων 5.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῆ 1|13 καὶ 15|27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτησία προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκα 32 = ρούβλια 16).

Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἕκαστον στίχον φοῖνικ. 50.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗ 1/13 ΜΑΙΟΥ.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΠΕΙΡΑΙΕΤΣ· κλ. Κάρολος Μπέκ, βιβλιοπώλης. **ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ·** κ. Πέτρος Μ. Γκεντιλίνης. **ΠΑΤΡΑΙ·** κ. Πανσανίας Χαϊδᾶς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ **ΑΙΓΥΠΤΟΣ·** κ. Πέτρος Σαράντης, βιβλιοπωλεῖον "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. **ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ·** κ. Γεώργιος Τσούντας, ἰατρός. **ΣΜΥΡΝΗ·** κκ. Δεκιπρὴς καὶ Σα, καὶ κ. Φρ. Σαρίκας. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ·** κ. Σ. Γράσσης, βιβλιοπώλης. **ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ·** κ. Κωνστ. Κυριαζής. **ΣΕΡΡΑΙ·** κ. Κ. Χόνδρος. **ΚΑΒΑΛΑ·** κκ. Α. Γ. Κούζης καὶ Σα. **ΜΥΤΙΛΗΝΗ·** κ. Ξενοφῶν Γκορτζιώτης. **ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ·** Αἰδσα, Ἀνανίας Ἀλεξανδρίδης. **ΣΑΜΟΣ·** κ. Σταματιάδης, ἑφορος τῆς Σαμιακῆς Βιβλιοθήκης. **ΒΗΡΥΤΤΟΣ·** κ. Χρ. Χριστοφόρου. **ΑΜΙΣΟΣ·** κ. Κ. Λαναράς, ἰατρός. **ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ·** κ. Ἀπ. Ξενοῦδάκης. **ΡΟΔΟΣ·** κ. Μ. Μαλλιάρης. **ΙΩΑΝΝΙΝΑ·** κ. Γ. Β. Λάππας. **ΔΕΥΚΩΣΙΑ** καὶ **ΔΕΜΗΣΣΟΣ** Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης. **ΔΑΡΝΑΞ·** κ. Ἰωάννης Πιερίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστόδημος Α. Βοσκάφ. **ΙΒΡΑΙΑ·** κ. Ἰωάννης Α. Βοσκάφ. **ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΑΟΝ·** κ. Τηλέμ. Παπάζογλου. **ΚΟΡΑΒΙΑ, ΠΙΚΕΤΟΝ, ΚΑΡΑΚΑΑ** καὶ **ΚΡΑΙΟΒΑΝ·** κ. Νικόλαος Καραβίας. **ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ·** κ. Μ. Σιμωνίδης. **ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ·** κ. Νικόλ. Κ. Πεταλάς. **ΓΑΛΑΖΙΟΝ·** κ. Ἀγγιλέος Α. Βοσκάφ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰακώβος Μάνος, ἰατρός. **ΜΟΞΧΑ·** κ. Γρηγ. Ι. Ροσσόλυμος. **ΟΔΗΣΟΣ·** κ. Ἰ. Κομποθέρας. **ΤΑΪΓΑΝΙΟΝ·** κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπουλος. **ΡΟΣΤΟΒΙΟΝ·** κ. Στέφ. Λοβέρδος. **ΓΕΙΣΚ·** κ. Π. Α. Ἀξιώτης. **ΝΙΚΟΛΑΙΕΦ·** κ. Ἄλ. Ἰγγλέσης. **ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ·** κ. Νικ. Κ. Μουσοῦρης. **ΙΣΜΑΗΛΙΟΝ·** κκ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδαι. **ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ·** κ. Α. Καρβούνης. **ΠΟΤΙΟΝ·** κ. Περικλῆς Ν. Κομηλιάδης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ· κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ· κ. Π. Ἐκιντζόγλου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Σ. Παπαντωνόπουλος. **ΔΙΒΕΡΠΟΥΛ·** κ. Γ. Θ. Σκρινής.

ΡΟΥΣΣΕΘΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταῦρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Π. Περεβάνογλου. **ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ** κ. Γ. Μικωνίος.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπότσης, γενικός πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἔθνη δὲν ἐυστήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστασίαι, οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἑτησίας συνδρομῆς, ἀποτεινόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν (ELSTER-STRASSE No. 41) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκεία ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἐσπεροῦ συνηνοθηθείσης περὶ τούτου μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φύλλον ἀποστέλλεται ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελεῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 41. LEIPZIG.

Διευθυντής καὶ ἐκδότης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 41.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῃ, Φραγκοφόρτη καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.